

НАЦРТ ЗАКОНА О АДМИНИСТРАТИВНОЈ САРАДЊИ У ОБЛАСТИ ОПОРЕЗИВАЊА

Садржина закона

Члан 1.

Овим законом уређује се административна сарадња у области опорезивања, и то размена информација на захтев, спонтана размена информација, обавезна аутоматска размена информација, други облици административне сарадње и узајамна помоћ у наплати потраживања насталих по основу пореза и других јавних прихода.

Имплементација прописа Европске уније

Члан 2.

Овим законом се у правни поредак Републике Србије имплементирају следећи правни акти Европске уније:

1) Директива Савета 2010/24/ЕУ од 16. марта 2010. године о узајамној помоћи при наплати потраживања у вези са порезима, царинама и другим мерама, Службени лист Европске уније Л 84, 31.3.2010. (у даљем тексту: Директива 2010/24/ЕУ);

2) Директива Савета 2011/16/ЕУ од 15. фебруара 2011. године о административној сарадњи у области опорезивања и укидању Директиве 77/799/ЕЕЗ, Службени лист Европске уније Л, 11.3.2011. (у даљем тексту: Директива 2011/16/ЕУ);

3) Директива Савета 2014/107/ЕУ од 9. децембра 2014. године о измени Директиве 2011/16/ЕУ у погледу обавезне аутоматске размене информација у области опорезивања, Службени лист Европске уније Л 359, 16.12.2014. (у даљем тексту: Директива 2014/107/ЕУ);

4) Директива Савета (ЕУ) 2015/2060 од 10. новембра 2015. године о стављању ван снаге Директиве 2003/48/ЕЗ о опорезивању прихода од камата на штедњу, Службени лист Европске уније Л 301, 18. 11. 2015. (у даљем тексту: Директива Савета (ЕУ) 2015/2060);

5) Директива Савета (ЕУ) 2015/2376 од 8. децембра 2015. године о измени Директиве 2011/16/ЕУ у погледу обавезне аутоматске размене информација у области опорезивања, Службени лист Европске уније Л 332, 18.12.2015. (у даљем тексту: Директива Савета (ЕУ) 2015/2376);

6) Директива Савета (ЕУ) 2016/881 од 25. маја 2016. године о измени Директиве 2011/16/ЕУ у погледу обавезне аутоматске размене информација у области опорезивања, Службени лист Европске уније Л 146, 3.6.2016. (у даљем тексту: Директива Савета (ЕУ) 2016/881);

7) Директива Савета (ЕУ) 2016/2258 од 6. децембра 2016. године о измени Директиве 2011/16/ЕУ у погледу приступа пореских органа информацијама о спречавању прања новца, Службени лист Европске уније Л 342, 16. 12. 2016. (у даљем тексту: Директива Савета (ЕУ) 2016/2258);

8) Директива Савета (ЕУ) 2018/822 од 25. маја 2018. године о измени Директиве 2011/16/ЕУ у погледу обавезне аутоматске размене информација у области опорезивања у односу на потенцијално абузивне прекограничне аранжмане, Службени лист Европске уније Л 139, 5. 6. 2018. (у даљем тексту: Директива Савета (ЕУ) 2018/822);

9) Директива Савета (ЕУ) 2021/514 од 22. марта 2021. године о измени Директиве 2011/16/ЕУ о административној сарадњи у области опорезивања, Службени лист Европске уније Л 104, 25.3.2021. (у даљем тексту: Директива Савета (ЕУ) 2021/514);

10) Директива Савета (ЕУ) 2023/2226 од 17. октобра 2023. године о измени Директиве о административној сарадњи у области пореза, Службени лист Европске уније Л, 24. 10. 2023. (у даљем тексту: Директива Савета (ЕУ) 2023/2226/ЕУ);

11) Директива Савета (ЕУ) 2025/872 од 14. априла 2025. године о измени Директиве 2011/16/ЕУ о административној сарадњи у области пореза, Службени лист Европске уније Л, 6. 5. 2025. (у даљем тексту: Директива Савета (ЕУ) 2025/872).

Овим законом се обезбеђује спровођење Уредбе Савета (ЕУ) 904/2010 од 7. октобра 2010. о административној сарадњи и сузбијању превара у материји пореза на додату вредност (са изменама), Службени лист Европске уније Л 268, 12.10.2010. (у даљем тексту: Уредба 904/2010), Уредба Савета (ЕУ) 2017/2454 од 5. децембра 2017. о измени Уредбе (ЕУ) 904/2010 о административној сарадњи и сузбијању превара у материји пореза на додату вредност, Службени лист Европске уније Л 348, 29.12.2017. (у даљем тексту: Уредба Савета (ЕУ) 2017/2454), Уредба Савета (ЕУ) 2018/1541 од 2. октобра 2018. о измени уредби (ЕУ) 904/2010 и (ЕУ) 2017/2454 у погледу мера за јачање административне сарадње у материји пореза на додату вредност, Службени лист Европске уније Л 259, 16.10.2018. (у даљем тексту: Уредба Савета (ЕУ) 2018/1541), Уредба Савета (ЕУ) 2018/1909 од 4. децембра 2018. о измени Уредбе (ЕУ) 904/2010 у погледу размене информација у сврху праћења правилне примене аранжмана за премештање добра, Службени лист Европске уније Л 311, 7.12.2018. (у даљем тексту: Уредба Савета (ЕУ) 2018/1909) и Уредба Савета (ЕУ) 2025/517 од 11. марта 2025. о измени Уредбе (ЕУ) 904/2010 са циљем успостављања облика административне сарадње у материји пореза на додату вредност неопходних у дигиталном добу, Службени лист Европске уније Л 2025/517, 25.3.2025. (у даљем тексту: Уредба Савета (ЕУ) 2025/517).

Део први УВОДНЕ ОДРЕДБЕ О АДМИНИСТРАТИВНОЈ САРАДЊИ

Надлежност

Члан 3.

Министарство финансија – Пореска управа и Управа царина надлежни су за административну сарадњу у области пореза.

Министарство финансија – Пореска управа и Управа царина надлежни су за спровођење Уредбе Савета (ЕУ) бр. 904/2010, Уредбе Савета (ЕУ) 2017/2454, Уредбе Савета (ЕУ) 2018/1541, Уредбе Савета (ЕУ) 2018/1909 и Уредбе Савета (ЕУ) 2025/517.

Организација

Члан 4.

Република Србија без одлагања обавештава Европску комисију о органу или органима надлежним за спровођење административне сарадње, као и о њиховим изменама.

Пореска управа као орган Републике Србије надлежан за спровођење административне сарадње формира централни биро за везу чија је основна надлежност

комуникација са надлежним органима других држава чланица у материји административне сарадње.

Централни биро за везу из става 2. овог члана надлежан је и за комуникацију са Европском комисијом, о чему Пореска управа без одлагања обавештава Европску комисију.

Пореска управа може формирати одељења за везу за спровођење административне сарадње, при чему централни биро за везу има обавезу да редовно ажурира списак одељења за везу и доставља га централним бироима за везу других држава чланица и Европској комисији.

Пореска управа може одредити појединачне службенике надлежне за спровођење административне сарадње, при чему централни биро за везу има обавезу да редовно ажурира списак надлежних службеника за спровођење административне сарадње и доставља га централним бироима за везу других држава чланица и Европској комисији.

Када одељење за везу или надлежни службеник пошаље или прими захтев за административну сарадњу, односно одговори на захтев за административну сарадњу, о томе је дужан да обавести централни биро за везу.

Када одељење за везу или надлежни службеник прими захтев за административну сарадњу који је изван њихове надлежности, они без одлагања прослеђују тај захтев централном одељењу за везу и о томе обавештавају орган који је поднео захтев.

У случају из става 7. овог члана рокови из члана 19. овог закона рачунају се од дана када је захтев прослеђен централном бироу за везу.

Сваки облик комуникације у поступку административне сарадње шаље се од стране или у име, односно уз сагласност централног бироа за везу који обезбеђује ефикасност комуникације.

Облици јавних прихода

Члан 5.

Одредбе овог закона примењују се на све врсте пореза које прописују државе чланице Европске уније, као и њихове административно-територијалне јединице, укључујући локалне органе.

Изузетно од става 1. овог члана, одредбе овог закона не примењују се на порез на додату вредност, царине и акцизе које су предмет других аката Европске уније о административној сарадњи између држава чланица, као ни на доприносе за обавезно социјално осигурање који се уплаћују држави чланици, њеној административно-територијалној јединици или установи социјалног осигурања основаној од стране те државе чланице.

У смислу става 1. овог члана порез не обухвата:

- 1) таксе за потврде и друге документе издате од стране надлежних органа;
- 2) давања уговорне природе, као што су накнаде за комуналне услуге.

Одредбе овог закона примењују се на порезе из става 1. овог закона који се наплаћују на територији на којој се примењују оснивачки уговори Европске уније у складу са чланом 52. Уговора о оснивању Европске уније.

Облици административне сарадње

Члан 6.

Административна сарадња у смислу овог закона обухвата:

- 1) размену информација на захтев;
- 2) спонтану размену информација;
- 3) обавезну аутоматску размену информација;
- 4) друге облике административне сарадње и
- 5) узајамну помоћ у наплати потраживања насталих по основу пореза и других јавних прихода.

Ограничења

Члан 7.

Пореска управа је дужна да надлежном органу друге државе чланице достави информације у складу са чл. 17. до 19. овог закона под условом да је тај надлежни орган исцрпео уобичајене изворе који би могли бити корисни за прибављање тих информација, а да притом не угрози остваривање својих циљева.

Пореска управа није дужна да спроведе службене радње или доставља информације ако би предузимање таквих радњи или прикупљање информација за сопствене потребе било супротно прописима Републике Србије.

Пореска управа може да одбије да проследи тражене информације ако у држави чланице која је затражила те информације постоје правне сметње за прибављање сличних информација.

Пореска управа може да одбије прослеђивање тражених информација ако би то довело до откривања пословне или професионалне тајне, као и ако би њихово прослеђивање било супротно јавном поретку.

Пореска управа је обавезна да обавести надлежни орган државе чланице који је затражио информације о разлозима за одбијање захтева.

Поступање по захтевима

Члан 8.

Пореска управа не може одбити пружање информација на захтев надлежног органа друге државе чланице због тога што тражене информације нису од значаја за њене домаће пореске сврхе.

Пореска управа не може одбити пружање информација на захтев надлежног органа друге државе чланице само зато што је тражена информација у поседу банке, друге финансијске институције, лица које иступа као заступник или фидуцијар, или зато што се тиче власничког учешћа у одређеном лицу.

Коришћење информација и докумената

Члан 9.

Информације добијене у складу са одредбама овог закона могу се користити за утврђивање и наплату јавних прихода из члана 5. овог закона, као и пореза на додату вредност, других индиректних пореза, царина, за потребе спречавања прања новца и

финансирања тероризма, као и за утврђивање и наплату потраживања из члана 70. овог закона и за утврђивање и наплату доприноса за обавезно социјално осигурање.

Информације добијене у складу са одредбама овог закона могу се користити и у судским и управним поступцима који могу укључивати изрицање новчаних казни због кршења пореских прописа.

Информације и документи примљени у складу са одредбама овог закона могу се користити и за намене осим оних наведених у ставу 1. овог члана, ако је надлежни орган државе чланице који је доставио те информације, односно документе дао пристанак за то.

Надлежни орган државе чланице дужан је да да пристанак из става 3. овог члана уколико се информације, односно документи могу користити за сличне намене у тој држави чланици.

Пореска управа може да достави надлежним органима других држава чланица списак намена, осим оних наведених у ст. 1. и 2. овог члана, за које се достављене информације и документи могу користити, у ком случају надлежни орган државе чланице може примљене информације употребити без њеног пристанка за било коју намену са тог списка.

Пореска управа може да користи информације и документе добијене од надлежног органа друге државе чланице без његове сагласности за намене које су наведене на списку намена који јој је претходно доставио тај надлежни орган.

Уколико Пореска управа сматра да су информације примљене од надлежног органа једне државе чланице потенцијално корисне за надлежни орган друге државе чланице за намене из ст. 1. и 2. овог члана, она му може проследити наведене информације под условом да је са тиме сагласан надлежни орган државе чланице од кога је те информације примила.

Сматра се да је надлежни орган државе чланице од кога је Пореска управа примила информације сагласан са њиховим прослеђивањем надлежном органу друге државе чланице, уколико се у року од 15 дана од пријема обавештења Пореске управе не успротиви њиховом прослеђивању.

Информације, извештаји, изјаве и сви други документи или њихови оверени преписи који су достављени Пореској управи на захтев у складу са одредбама овог закона могу да се користе од стране надлежних органа Републике Србије као доказни материјал на исти начин као и информације, извештаји, изјаве и други документи које је доставио неки орган Републике Србије.

Изузетно од става 1. до 9. овог члана, информације добијене у складу са чл. 70. до 89. овог закона користе се у складу са чланом 87. овог закона.

Обавеза чувања тајног податка из члана 7. односи се и на податке који се у складу са одредбама овог закона размењују између држава чланица.

Изузетно од става 1. до 10. овог члана, информације добијене у складу са чл. 36. до 39. овог закона могу да се користе за процену кључних ризика трансферних цена и других ризика у вези са ерозијом пореске основице и премештањем добити, укључујући процену ризика неусклађености чланова групе мултинационалних предузећа са правилима о трансферним ценама, а по потреби и за економске и статистичке анализе.

Усклађивања која спроводи Пореска управа на основу правила о трансферним ценама не могу да се заснивају на информацијама које се размењују на основу чл. 36 до 39. овог закона.

Изузетно од става 12. и 13. овог члана, информације добијене у складу са чл. 36. до 39. овог закона могу да се користе као основ за спровођење даљих провера трансферних цена у оквиру групе мултинационалних предузећа, као и испитивања других пореских питања у току пореске контроле, на основу чега се могу извршити одговарајућа усклађивања опорезиве добити саставног ентитета те групе.

За потребе примене одредаба овог закона, Пореска управа има приступ механизмима, процедурама, документима и информацијама из чл. 13, 30, 31, 32а и 40 Директиве (ЕУ) 2015/849.

Стандардни обрасци и компјутеризовани формати

Члан 10.

Захтеви за информације и спровођење службених радњи из чл. 19. до 21. овог закона, одговори на те захтеве, потврда њиховог пријема, образложење немогућности или одбијања да се доставе тражене информације, спонтана размена информација и потврда њиховог пријема из чл. 22. и 23. овог закона, захтеви за достављање аката из члана 69. овог закона, захтеви за повратним информацијама из члана 18. овог закона, као и обавештења из члана 9. ст. 3. и 7, као и члана 17. овог закона достављају се у електронској форми, на стандардним обрасцима које је усвојила Европска комисија.

Аутоматска размена информација предвиђена чл. 25. до 31, 51. до 55. и 64. и 65. овог закона, спроводи се путем стандардних компјутеризованих формата које је усвојила Европска комисија.

Аутоматска размена информација из извештаја по државама из чл. 36. до 39. овог закона спроводи се на стандардном обрасцу прописаном правилником.

Уз стандардне обрасце могу се приложити извештаји, изјаве и било који други документи или њихове оверене копије.

Стандардни обрасци из става 1. овог члана садрже макар следеће податке:

1) име/назив, адресу и друге податке битне за утврђивање идентитета лица на које се захтев односи, а у случају групних захтева из члана 19. став 4. овог закона и детаљан опис групе;

2) пореску сврху ради које се информација тражи.

Језик захтева

Члан 11.

Захтеви за размену информација на захтев, акти којима се реализује спонтана размена информација, захтеви за друге облике административне сарадње из чл. 66. до 69. овог закона, као и приложени документи сачињавају се на језику о чијој употреби су се споразумели надлежни органи држава чланица.

Сви захтеви за помоћ, стандардни обрасци и јединствене извршне исправе у складу са чл. 70. до 89. овог закона сачињавају се на службеном језику државе чланице која прима захтев или садрже приложен превод на тај језик.

Околност да су поједини делови документације из става 2. овог члана написани на језику који није службени језик или један од службених језика државе чланице која прима захтев не утиче на њихову пуноважност нити на ваљаност поступка, под условом да је реч о језику о чијој су се употреби у конкретном случају наведене државе чланице споразумеле.

Изузетно од става 2. овог члана, акти који се достављају у складу са чланом 74. овог закона могу бити достављени на службеном језику државе чланице која подноси захтев.

Када се уз захтев прилажу документи, осим оних наведених у ст. 2. и 3. овог члана, надлежни орган који прима захтев може затражити од надлежног органа који подноси захтев превод тих докумената на службени језик државе чланице која прима захтев или на било који други језик о чијој су се употреби наведене државе чланице споразумеле.

Заштита података о личности

Члан 12.

Размена информација спроведена у складу са овим законом подлеже одредбама Уредбе (ЕУ) 2016/679, изузев што се права и обавезе прописане у њеном члану 13, члану 14. став 1. и члану 15. ограничавају у мери у којој је то неопходно ради очувања интереса предвиђених у њеном члану 23. ставу 1. тачки е).

Уредба (ЕУ) 2018/1725 примењује се на обраду података о личности коју у складу са овим законом спроводе институције, тела, канцеларије и агенције Уније, изузев што се права и обавезе прописане чл. 17, 18. став 1. и чл. 19. и 23. овог закона ограничавају у мери којој је то неопходно ради очувања интереса предвиђених у њеном члану 25. став 1. тачка ц).

Пореска управа, финансијске институције које имају обавезу извештавања, посредници, оператери платформи који имају обавезу извештавања и пружаоци услуга повезаних са дигиталном имовином који имају обавезу извештавања сматрају се руковоцима обраде података када самостално или заједнички одређују сврху и начин обраде личних података у складу са прописом којим се уређује заштита података о личности.

Финансијска институција, посредник, оператер платформе и пружалац услуга повезаних са дигиталном имовином, који имају обавезу извештавања, дужни су да:

обавесте свако лице уколико ће информације које се на њега односе бити прикупљане и достављане у складу са овим законом;

пруже том лицу све информације на које оно има право у складу са прописима којима се уређује заштита података о личности и то пре достављања тих информација, како би то лице могло да оствари своја права у области заштите података.

Оператори платформи који имају обавезу извештавања дужни су да о пријављеној накнади обавесте продавце на које се извештавање односи.

Повреда података о личности

Члан 13.

Повреда података у смислу одредаба овог закона је повреда сигурности која доводи до уништења, губитка, измене или било каквог другог непримереног или неовлашћеног приступа информацијама, њиховог откривања или употребе, укључујући али

не ограничавајући се на личне податке који се преносе, чувају или на други начин обрађују, као резултат намерних противправних радњи, непажње или незгоде.

Повреда података може се односити на поверљивост, доступност и интегритет података.

Пореска управа без одлагања обавештава Европску комисију о свакој повреди података, као и о свим накнадно предузетим корективним мерама.

У случају да је до повреде података дошло у Републици Србији, Пореска управа ће у писаној форми затражити од Европске комисије да привремено онемогући приступ заједничкој комуникационој мрежи (CCN) у сврху спровођења административне сарадње уколико се повреда података не може одмах и на одговарајући начин ставити под контролу.

Пореска управа може да прекине размену информација са државом чланицом у којој је дошло до повреде података и то тако што ће писаним путем о томе обавестити Европску комисију и државу чланицу у којој је дошло до повреде података.

Прекид размене информација из става 5. овог члана ступа на снагу одмах.

Процена ефикасности административне сарадње

Члан 14.

Пореска управа извештава Европску комисију о свим релевантним информацијама које су неопходне за процену ефикасности административне сарадње у спречавању пореске евазије и избегавања пореза.

Пореска управа прати и процењује ефикасност административне сарадње, укључујући у погледу спречавања пореске евазије и избегавања пореза, и резултате те процене доставља Европској комисији једном годишње.

Информације које Пореска управа достави Европској комисији на основу ст. 1. и 2. овог члана, као и било који извештај или документ који Европска комисија изради користећи те информације, могу се проследити другим државама чланицама.

Информације из става 3. овог члана прослеђене другој држави чланици обухваћене су обавезом чувања тајног податка и уживају заштиту која се примењује на сличне информације у складу са прописима државе чланице која их је примила.

Извештаји и документи из става 3. овог члана које изради Европска комисија могу се употребити искључиво у аналитичке сврхе и не смеју се објављивати нити давати на располагање другим лицима или телима без изричите сагласности Европске комисије.

Дефиниције

Члан 15.

За потребе овог закона, поједини појмови имају следеће значење:

1) „друга јурисдикција“ је:

(1) друга јурисдикција која са Републиком Србијом има закључен споразум између надлежних органа о аутоматској размени информација о финансијским рачунима и која на основу споразума доставља информације из члана 29. овог закона, а која је наведена на списку објављеном на званичној интернет страници Министарства финансија, Пореске управе;

(2) друга јурисдикција са којом је Европска унија закључила споразум на основу којег та држава доставља информације из члана 29. овог закона Министарству финансија, Пореској управи и која је наведена на списку који је објавила Европска комисија;

(3) друга јурисдикција која са Републиком Србијом има закључен споразум између надлежних органа о аутоматској размени информација о приходима оствареним путем дигиталних платформи и која на основу споразума размењује информације из члана 51. овог закона, а која је наведена на списку објављеном на званичној интернет страници Министарства финансија, Пореске управе;

(4) друга јурисдикција која са Републиком Србијом има закључен споразум између надлежних органа о аутоматској размени информација у складу са оквиром за извештавање о дигиталном имовини и која на основу споразума размењује информације из члана 57. ст. 1. и 2. овог закона, а која је наведена на списку објављеном на званичној интернет страници Министарства финансија, Пореске управе;

(5) друга јурисдикција која са Републиком Србија има закључен споразум између надлежних органа о аутоматској размени пријава са информацијама о допунском порезу и која на основу споразума размењује информације из члана 64. и 65. овог закона, а која је наведена на списку објављеном на званичној интернет страници Министарства финансија, Пореске управе;

2) „надлежни орган државе чланице“ је орган државе чланице надлежан за административну сарадњу у области пореза.

3) „централна канцеларија за везу“ је канцеларија у чијој је примарној надлежности контакт са другим државама чланицама у материји административне сарадње.

4) „одељење за везу“ је свака канцеларија осим централне канцеларије за везу која је одређена за директну размену информација у складу са овим законом.

5) „надлежни службеник“ је сваки службеник који је овлашћен да непосредно размењује информације у складу са овим законом.

6) „службене радње“ подразумевају све контроле, провере и друге радње предузете од стране државе чланице са циљем да осигура исправну примену пореских прописа.

7) „адреса дистрибуираног записа“ је адреса дистрибуираног записа у смислу закона којим се уређује дигитална имовина.

8) „лице“ је:

(1) физичко лице;

(2) правно лице;

(3) уколико национално законодавство то допушта, асоцијација лица која нема правни субјективитет, али има капацитет да предузима правне послове;

(4) сваки други правни аранжман било које природе и форме, независно од тога да ли има правни субјективитет, који поседује или управља имовином, а који је обвезник пореза из члана 5. овог закона.

9) „финансијска институција“ означава кастоди институцију, депозитну институцију, инвестициони ентитет или одређено осигуравајуће друштво.

10) „кастоди институција“ је сваки ентитет који, као знатан део свог пословања, држи финансијску активу за рачун других. Сматра се да ентитет као знатан део свог пословања држи финансијску активу за рачун других уколико бруто приход тог ентитета по основу држања финансијске активе и повезаних финансијских услуга износи или премашује 20 процената бруто прихода тог ентитета оствареног током краћег од следећа два

периода: (I) трогодишњег периода који се завршава 31. децембра (или последњег дана обрачунског периода некалендарске пословне године) и који претходи години у којој се ово утврђивање врши; или (II) периода током којег тај ентитет постоји.

11) „депозитна институција“ је сваки ентитет који прима депозите у оквиру својих редовних активности банкарског или сличног пословања, као и ентитет који држи електронски новац или дигиталне валуте централних банака у корист клијената.

12) „инвестициони ентитет“ је:

(1) сваки ентитет који у оквиру свог пословања обавља (или је под управом ентитета који у оквиру свог пословања обавља) једну или више следећих активности или операција за рачун или у име клијента:

(а) тргује инструментима новчаног тржишта (чековима, меницама, сертификатима о депозиту, дериватима, итд.); девизно пословање; трговину берзанским, каматним и индексним инструментима; преносивим хартијама од вредности; или робним фјучерсима;

(б) управља појединачним и колективним портфолијима; или

(в) на други начин инвестира, администрира или управља средствима или новцем у име других лица.

(2) сваки ентитет чији бруто приход превасходно произлази из инвестирања, реинвестирања или трговања финансијском активом или дигиталном имовином за коју постоји обавеза извештавања, под условом да тим ентитетом управља други ентитет који је кастоди институција, депозитна институција, одређено осигуравајуће друштво или инвестициони ентитет.

(3) Сматра се да ентитетом управља други ентитет ако ентитет који управља, непосредно или посредно путем другог пружаоца услуга, обавља било коју активност или радњу из подтачке 1. ове тачке у име ентитета којим управља. Сматра се да пословање ентитета превасходно обухвата једну или више активности из тачке 12. подтачка 1. овог става или да бруто приход ентитета произлази из инвестирања, реинвестирања или трговања финансијском имовином за потребе из тачке 12. подтачке 2. овог става, ако бруто приход ентитета који произлази из релевантних активности износи или премашује 50% бруто прихода ентитета током краћег од следећих периода: трогодишњи период који се завршава 31. децембра године која претходи години у којој је утврђивање спроведено или период у којем ентитет постоји.

(4) Ова тачка тумачиће се сходно сличним формулацијама из дефиниције „финансијске институције“ садржане у Препорукама Радне групе за финансијску акцију (енгл. FATF).

13) „одређено осигуравајуће друштво“ је ентитет који је осигуравајуће друштво (или холдинг компанија осигуравајућег друштва) које издаје полисе, или је у обавези да врши плаћања по основу Уговора о осигурању са готовинском вредношћу или Уговора о рентном осигурању.

14) „финансијска институција Републике Србије“ означава (I) сваку финансијску институцију која је порески резидент Републике Србије, али не

укључујући огранке те финансијске институције који се не налазе на територији Републике Србије и (II) било који огранак финансијске институције која није порески резидент Републике Србије уколико се тај огранак налази на територији Републике Србије.

- 15) „финансијска институција у партнерској јурисдикцији” означава (I) сваку финансијску институцију која је порески резидент у партнерској јурисдикцији, али не укључујући огранке такве финансијске институције који се налазе ван партнерске јурисдикције, и (II) сваки огранак финансијске институције који није порески резидент у партнерској јурисдикцији, уколико се тај огранак налази на територији партнерске јурисдикције.
- 16) „финансијска институција која има обавезу извештавања“ је: свака финансијска институција Републике Србије која није финансијска институција која нема обавезу извештавања.
- 17) „финансијска институција која нема обавезу извештавања“ је финансијска институција која је:
 - (1) тело јавне власти, међународна организација или централна банка, осим у односу на плаћања која произлазе из обавезе коју има у вези са комерцијалном финансијском активношћу те врсте којом се бави одређено осигуравајуће друштво, кастоди или депозитна институција;
 - (2) пензијски фонд широког учешћа, пензијски фонд ужег учешћа, пензијски фонд органа јавне власти, међународне организације или централне банке или квалификовани издавалац кредитних картица;
 - (3) сваки други субјект за који постоји мали ризик његове злоупотребе у сврху пореске утаје, који у значајној мери има слична обележја као било субјекти из подтачака 1. и 2. ове тачке и који је наведен у попису који доноси министар надлежан за послове финансија, под условом да статус таквог субјекта не угрожава постизање ефикасне размене информација о финансијским рачунима у циљу борбе против пореских превара и утаја;
 - (4) изузети субјект за заједничка улагања; или
 - (5) траст, ако је управник траста финансијска институција која има обавезу извештавања и извештава о свим информацијама за које постоји обавеза извештавања.

Део други
РАЗМЕНА ИНФОРМАЦИЈА

Глава прва
ОПШТЕ ОДРЕДБЕ О РАЗМЕНИ ИНФОРМАЦИЈА

Предмет

Члан 16.

Одредбе овог закона које уређују размену информација између држава чланица примењују се на размену информација од предвидивог значаја за администрирање и спровођење прописа који се односе на јавне приходе из члана 5. овог закона.

Размена информација и треће државе

Члан 17.

Пореска управа може да проследи другим државама чланицама информације које је примила од треће државе, а које се односе на јавне приходе из члана 5. овог закона, у мери у којој је то у складу са споразумом између Републике Србије и те треће државе, уколико би те информације могле бити корисне за ту државу чланицу.

Пореска управа може да проследи информације које је прибавила на основу одредаба овог закона трећој држави, под условом да:

- 1) се држава чланица из које је наведена информација потекла сагласила са тиме и
- 2) трећа држава сарађује у циљу прикупљања доказа о нелегитимним или незаконитим трансакцијама које указују на кршење или злоупотребу пореских прописа.

Повратне информације

Члан 18.

Када доставља информације у складу са чл. 19. до 23. овог закона, Пореска управа има право да од надлежног органа државе чланице који прима информације захтева повратну информацију о томе.

На захтев надлежног органа друге државе чланице за достављање повратне информације о примени чл. 19. до 23. овог закона, Пореска управа је дужна да што је пре могуће и водећи рачуна о начелу чувања тајног податка, у смислу закона којим се уређује порески поступак и пореска администрација као и прописима који уређују заштиту података о личности, достави повратну информацију, а најкасније у року од три месеца од дана када је исход употребе примљене информације постао познат.

Пореска управа доставља, односно прима повратне информације о аутоматској размени информација са другим државама чланицама једном годишње, у складу са практичним мерама које билатерално договоре.

Глава друга РАЗМЕНА ИНФОРМАЦИЈА НА ЗАХТЕВ

Размена информација на захтев и предвидиви значај информација

Члан 19.

Размена информација на захтев је размена информација на основу захтева једне државе чланице упућеног замољеној држави чланици у конкретном случају.

За потребе захтева из става 1. овог члана, тражене информације сматрају се предвидиво значајним ако у тренутку подношења захтева надлежни орган државе чланице који подноси захтев сматра да, у складу са својим националним законодавством те државе чланице, постоји разумна могућност да ће тражене информације бити од значаја за пореска

питања једног или више пореског обвезника, без обзира на то да ли су они одређени по имену или на други начин, и бити оправдане за потребе спровођења контроле.

Надлежни орган државе чланице који подноси захтев доказује предвидиви значај тражених информација из става 1. овог члана достављањем замољеном пореском органу барем следеће информације:

1) пореска сврха за коју се информације траже и

2) спецификација информација потребних за примену или спровођење националних прописа.

Ако се захтев из става 1. овог члана односи на групу пореских обвезника који се не могу појединачно идентификовати, надлежни орган државе чланице који подноси захтев доставиће замољеном пореском органу барем следеће информације:

1) детаљан опис групе;

2) објашњење применљивог права и чињеница на основу којих се може закључити да порески обвезници у тој групи нису поступили у складу са применљивим правом;

3) објашњење начина на који би тражене информације биле од користи у утврђивању усклађености пореских обвезника из групе са применљивим правом и

4) чињенице и околности које се тичу умешаности трећег лица које је активно допринело потенцијалном непоштовању применљивих прописа од стране пореских обвезника из групе.

Поступак размене информација на захтев

Члан 20.

Пореска управа ће на захтев надлежног органа државе чланице доставити сваку информацију у вези са јавним приходима из члана 5. овог закона којима располаже или до којих дође спровођењем службених радњи.

Пореска управа је дужна да спроведе све службене радње неопходне за прибављање информација из става 1. овог члана.

Захтев из става 1. овог члана може да садржи образложени захтев за предузимање одређене службене радње.

Ако Пореска управа сматра да предузимање службене радње није потребно, одмах о разлозима обавештава надлежни орган државе чланице који је поднео захтев.

У циљу прибављања тражених информација или предузимања тражених службених радњи, Пореска управа примењује исте процедуре које примењује када поступа самоиницијативно или на захтев другог органа Републике Србије.

На изричит захтев надлежног органа државе чланице, Пореска управа ће доставити оригиналне документе, под условом да то није супротно важећим прописима Републике Србије.

Рокови

Члан 21.

Пореска управа доставља информације из члана 20. став 1. овог закона што је пре могуће, а најкасније у року од три месеца од дана пријема захтева.

Ако Пореска управа није у могућности да испуни захтев у року из става 1. овог члана, дужна је да одмах, а најкасније у року од три месеца од дана пријема захтева, обавести надлежни орган који је поднео захтев о разлозима за то, као и о датуму до кога би могла да достави одговор, а који мора бити у року од шест месеци од датума пријема захтева.

Ако Пореска управа располаже траженим информацијама у тренутку пријема захтева, прослеђује их најкасније у року од два месеца од дана пријема захтева.

Изузетно, Пореска управа може са надлежним органом државе чланице који подноси захтев договорити другачије рокове од оних предвиђених ст. 1-3. овог члана.

Пореска управа је дужна да одмах, а најкасније у року од седам дана од дана пријема захтева, потврди пријем захтева органу који је поднео захтев.

Пореска управа је дужна да у року од месец дана од пријема захтева обавести орган који је поднео захтев о евентуалним недостацима у захтеву и потреби за достављањем додатних информацијама, у ком случају рокови из става 1. овог члана почињу да теку након што Пореска управа прими додатне информације.

Када порески орган није у поседу тражених информација и не може да одговори на захтев за информације или то одбија да учини из разлога предвиђених у члану 5. овог закона, дужан је да о тим разлозима одмах, а најкасније у року од месец дана од пријема захтева, обавестити надлежни орган државе чланице који је поднео захтев.

Глава трећа СПОНТАНА РАЗМЕНА ИНФОРМАЦИЈА

Спонтана размена информација

Члан 22.

Спонтана размена информација је несистематско достављање информација, у било ком моменту и без претходног захтева, другој држави чланици.

Пореска управа је обавезна да достави информације из члана 16. овог закона, а у вези са порезима из члана 5. овог закона надлежном органу сваке друге државе чланице у следећим случајевима:

1) ако сумња да постоји могућност губитка пореских прихода у другој држави чланици;

2) ако је порески обвезник остварио право на смањење или ослобођење од пореза у Републици Србији што би могло да доведе до повећања пореске обавезе или одговорности за порез у другој држави чланици;

3) ако се пословне трансакције између лица које подлеже порезу у Републици Србији и лица које подлеже порезу у другој држави чланици реализују кроз једну или више држава тако да резултирају уштедом пореза у Републици Србији или другој држави чланици или у обе државе чланице;

4) ако сумња да уштеда пореза у једној држави чланици произлази из вештачких премештања добити између повезаних лица;

5) ако би те информације могле бити од значаја за прибављање информација у другој држави чланици, а које би биле корисне за утврђивање пореске обавезе у Републици Србији.

Пореска управа може спонтаном разменом доставити и све друге информације са којима је упозната, а које би могле бити од користи надлежним органима других држава чланица.

Рокови

Члан 23.

Пореска управа је дужна да информације из члана 22. овог закона достави надлежном органу друге државе чланице што је пре могуће, а најкасније у року од месец дана од када информација постане доступна.

Пореска управа је дужна да одмах потврдити пријем информација из члана 22. овог закона надлежном органу који их је послао, а најкасније у року од седам дана од дана пријема информација.

Глава четврта

ОБАВЕЗНА АУТОМАТСКА РАЗМЕНА ИНФОРМАЦИЈА

Обавезна аутоматска размена информација

Члан 24.

Аутоматска размена информација подразумева системско достављање унапред одређених информација другим државама чланицама или другим јурисдикцијама о њиховим резидентима, без претходног захтева и у унапред утврђеним временским интервалима.

Пореска управа је дужна да успостави ефикасни механизам којим ће осигурати употребу информација које су примљене путем аутоматске размене информација.

Поглавље прво

АУТОМАТСКА РАЗМЕНА ИНФОРМАЦИЈА О ПОЈЕДИНИМ ОБЛИЦИМА ПРИХОДА И ИМОВИНЕ

Предмет и начин аутоматске размене информација о појединим облицима прихода и имовине

Члан 25.

Пореска управа аутоматски размењује информације са надлежним органима других држава чланица о следећим врстама прихода и имовине њихових пореских резидената:

- 1) приходи из радног односа;
- 2) примања директора;
- 3) приходи од производа животног осигурања који нису обухваћени другим правним инструментима размене информација и другим сличним мерама Европске уније;
- 4) пензије;
- 5) власништво на непокретностима и приходи од непокретности;
- 6) приходи од ауторских права, права сродних ауторском праву и права индустријске својине;

7) дивиденде, изузев кастоди дивиденди и дивиденди које су изузете од пореза на добит правних лица, у складу са законом којим се уређује порез на добит правних лица.

Пореска управа ће настојати да, приликом достављања другој држави чланици информација из става 1. овог члана, прецизира порески идентификациони број њеног резидента у вези са којим се те информације достављају.

Аутоматска размена информација из става 1. овог члана спроводи се најмање једном годишње, у року до шест месеци након истека пореског периода током којег су информације постале доступне.

Избор врсте прихода и имовине о којима се примају информације

Члан 26.

Пореска управа може да обавести надлежни орган друге државе чланице уколико не жели да прима информације о једној или више категорија прихода или имовине из члана 25. овог закона, при чему је дужна да о томе обавести и Европску комисију.

Обавезе Пореске управе према Европској комисији

Члан 27.

За пореске периоде почев од 1. јануара 2026. године, Пореска управа на годишњем нивоу извештава Европску комисију о најмање пет облика прихода и имовине из члана 25. овог закона у вези са којима доставља информације о резидентима других држава чланица.

Пореска управа на годишњем нивоу доставља Европској комисији статистичке податке о обиму аутоматске размене информација, информације о административним и другим релевантним трошковима и користима повезаним са обављеним разменама, као и потенцијалним променама за пореску администрацију и трећа лица.

Споразуми о аутоматској размени са трећим државама

Члан 28.

Уколико Република Србија закључи са другом државом чланицом билатерални или мултилатерални споразум који омогућава аутоматску размену информација о врстама прихода и имовине изузев оних из члана 25. овог закона, дужна је да тај споразум достави Европској комисији која ће га учинити доступним свим другим државама чланицама.

Поглавље друго

АУТОМАТСКА РАЗМЕНА ИНФОРМАЦИЈА О ФИНАНСИЈСКИМ РАЧУНИМА

Предмет и начин аутоматске размене информација о финансијским рачунима

Члан 29.

Аутоматска размена информација о финансијским рачунима обухвата следеће информације:

1) у случају физичког лица које је ималац рачуна и за које постоји обавеза извештавања: име и презиме, адресу, порески идентификациони број, датум и место рођења,

a у случају правног лица које је ималац рачуна, а за које је у поступку дубинске анализе утврђено да има једно или више контролних лица у односу на која постоји обавеза извештавања: назив, адресу, порески идентификациони број правног лица, као и име и презиме, адресу, порески идентификациони број, и датум и место рођења лица у односу на која постоји обавеза извештавања;

2) број рачуна или, ако број рачуна не постоји, функционално еквивалентна ознака;

3) назив и идентификациони број финансијске институције која има обавезу извештавања;

4) стање на рачуну или вредност на крају релевантне календарске године или другог одговарајућег извештајног периода или, ако је током те године или тог периода рачун затворен, информацију о затварању рачуна;

5) у случају кастоди рачуна:

(1) укупни бруто износ камата, укупни бруто износ дивиденди и укупни бруто износ другог прихода оствареног од имовине на рачуну, уплаћеног или приписаног на рачун (или у вези са рачуном) током календарске године или другог одговарајућег извештајног периода; и

(2) укупни бруто износ прихода од продаје или откупа финансијске имовине, уплаћених или приписаних на рачун током календарске године или другог извештајног периода у којем је финансијска институција која има обавезу извештавања иступала као кастоди финансијска институција, брокер, пуномоћник или је по неком другом основу заступала имаоца рачуна;

6) у случају депозитног рачуна: укупни бруто износ камата уплаћених или приписаних на рачун током календарске године или другог одговарајућег извештајног периода;

7) у случају рачуна изузев рачуна наведених у тач. 5) или 6) овог става, укупни бруто износ уплаћен или приписан на рачун имаоца рачуна током календарске године или другог одговарајућег извештајног периода у којем је финансијска институција која има обавезу извештавања обвезник или дужник, укључујући и укупни износ уплата по основу откупа имаоцу рачуна током календарске године или другог одговарајућег извештајног периода;

8) прецизирање да ли је за сваког имаоца рачуна прибављена важећа изјава о резидентности;

9) прецизирање улоге на основу које је лице у односу на које постоји обавеза извештавања квалификовано као лице које има контролу над правним лицем имаоцем рачуна, као и да ли је за такво лице прибављена важећа изјава о резидентности;

10) врста рачуна, прецизирање да ли се ради о постојећем или новом рачуну, као и да ли је рачун заједнички рачун, укључујући број сувласника заједничког рачуна;

11) у случају учешћа у инвестиционом ентитету који је правни аранжман: улога на основу којих је лице за које постоји обавеза извештавања квалификована као ималац учешћа у инвестиционом ентитету.

Аутоматска размена информација из става 1. овог члана спроводи се једном годишње, у року од девет месеци од истека календарске године или другог одговарајућег извештајног периода на који се информације односе.

Аутоматска размена информација из става 1. овог члана спроводи се електронским путем у прописаном формату објављеном на интернет страници Пореске управе.

Министар финансија ће ближе уредити појмове, правила извештавања и дубинске анализе за финансијске институције које имају обавезу извештавања, као и списак субјеката који се сматрају финансијским институцијама које немају обавезу извештавања, односно изузетих рачуна у складу са правилима дубинске анализе.

Обавезе финансијске институције која има обавезу извештавања

Члан 30.

Финансијске институције које имају обавезу извештавања прикупљају информације из члана 29. овог закона о резидентима држава чланица или других јурисдикција у складу са правилима извештавања и дубинске анализе, и достављају их Пореској управи до 30. јуна текуће године за претходну календарску годину.

Ако финансијске институције које имају обавезу извештавања у календарској години за коју се извештава нису идентификовале рачуне за које постоји обавеза извештавања, обавезне су да о томе обавесте Пореску управу у року из става 1. овог члана.

Финансијске институције које имају обавезу извештавања дужне су да воде евиденцију о свим предузетим корацима и доказима на које су се ослањале приликом прикупљања информација из члана 29. овог закона, у складу са правилима извештавања и дубинске анализе.

Финансијске институције које имају обавезу извештавања дужне су да од имаоца рачуна и лица о коме се извештава прибаве важећу изјаву о резидентности.

Финансијске институције које имају обавезу обавештавања могу да користе услуге трећих лица ради испуњавања обавеза у складу са правилима извештавања и дубинске анализе, при чему остају једине одговорне за њихово испуњење.

Повреда података о личности физичког лица о коме се извештава

Члан 31.

Пореска управа без одлагања обавештава свако физичко лице о коме се извештава о повреди његових података о личности ако је вероватно да ће та повреда негативно утицати на заштиту његових података о личности и приватности.

Поглавље треће

АУТОМАТСКА РАЗМЕНА ИНФОРМАЦИЈА О ПРЕКОГРАНИЧНИМ ПРЕТХОДНИМ ПОРЕСКИМ МИШЉЕЊИМА И ПРЕТХОДНИМ СПОРАЗУМИМА О ТРАНСФЕРНИМ ЦЕНАМА

Прекогранично претходно пореско мишљење

Члан 32.

Прекогранично претходно пореско мишљење у смислу овог закона подразумева сваки споразум, саопштење или други инструмент или меру са сличним ефектима,

укључујући оно које је издато, измењено или чије је важење продужено у току пореске контроле, а које испуњава следеће услове:

1) издато је, измењено или му је важење продужено од стране или у име владе, пореског органа државе чланице или њене административне или територијалне јединице укључујући локалне органе, независно од тога да ли се ефективно примењује;

2) издато је, измењено или му је важење продужено одређеном лицу или групи лица, која имају право да се на њега позивају;

3) односи се на тумачење или примену правне или административне одредбе у вези са применом или извршавањем пореских закона државе чланице;

4) односи се на прекограничну трансакцију или на питање да ли се обављањем делатности лица у другој јурисдикцији успоставља стална пословна јединица или на питање да ли је физичко лице резидент за потребе пореских прописа у држави чланици која издаје претходно пореско мишљење;

5) издато је пре трансакције, односно обављања делатности за коју би се могло сматрати да успоставља сталну пословну јединицу у другој јурисдикцији, односно пре подношења пореске пријаве за период у коме су трансакција, низ трансакција или делатности обављане.

Прекогранична трансакција у смислу одредаба овог закона обухвата, али се не ограничава на улагање, испоруку робе, пружање услуга, финансирање или коришћење материјалне или нематеријалне имовине, и не мора се непосредно тицати лица коме је издато прекогранично претходно пореско мишљење.

Прекогранична трансакција у смислу одредаба овог закона подразумева:

1) трансакцију или низ трансакција у којима нису све стране порески резиденти у држави чланици која издаје, мења или продужава важење прекограничног претходног пореског мишљења;

2) трансакцију или низ трансакција у којима је нека од страна истовремено порески резидент у више од једне јурисдикције;

3) трансакцију или низ трансакција у којима једна од страна послује у другој јурисдикцији преко сталне пословне јединице, а та трансакција или низ трансакција су део пословања или целокупно пословање те сталне пословне јединице;

4) аранжмане које лице склапа у вези са пословањем у другој јурисдикцији преко сталне пословне јединице; или

5) трансакције или низ трансакција које имају прекогранични ефекат.

Прекогранични претходни споразум о трансферним ценама

Члан 33.

Прекогранични претходни споразум о трансферним ценама у смислу одредаба овог закона подразумева сваки споразум, саопштење или други инструмент или меру са сличним ефектима, укључујући онај који је издат, измењен или му је важење продужено у току пореске контроле, а који испуњава следеће услове:

1) издат је, измењен или му је важење продужено од стране или у име владе или пореског органа државе чланице или њене административне или територијалне јединице укључујући локалне органе, независно од тога да ли се ефективно примењује;

2) издат је, измењен или му је важење продужено одређеном лицу или групи лица, која имају право да се на њега позивају; и

3) пре настанка прекограничних трансакција између повезаних предузећа утврђује одговарајући сет критеријума за одређивање трансферних цена за те трансакције или уређује приписивање добити сталној пословној јединици.

У смислу овог члана, предузећа се сматрају повезаним уколико једно предузеће учествује непосредно или посредно у управљању, контроли или капиталу другог предузећа или иста лица учествују непосредно или посредно у управљању, контроли или капиталу тих предузећа.

Трансферне цене у смислу овог члана су цене по којима предузеће преноси материјалну или нематеријалну имовину или пружа услуге повезаним предузећима.

Прекогранична трансакција у смислу овог члана подразумева трансакцију или низ трансакција у којима учествују повезана предузећа која нису сва порески резиденти исте јурисдикције, односно трансакцију или низ трансакција које имају прекогранични ефекат.

Предмет и начин обавезне аутоматске размене информација о прекограничним претходним пореским мишљењима и прекограничним претходним споразумима о трансферним ценама

Члан 34.

Пореска управа аутоматском разменом доставља надлежним органима држава чланица и Европској комисији информације о прекограничним претходним пореским мишљењима из члана 32. став 1. овог закона и прекограничним претходним споразумима о трансферним ценама из члана 33. став 1. овог закона издатим, измењеним или чије је важење продужено након 31. децембра 2016. године.

Изузетно од става 1. овог члана, Пореска управа не доставља Европској комисији информације из става 6. тач. 1), 2), 8) и 11) овог члана.

Не постоји обавеза из става 1. овог члана када се прекогранично претходно пореско мишљење односи искључиво на порески третман физичког лица или више њих, изузев ако је оно издато, измењено или му је важење продужено након 1. јануара 2026. године и:

1) износ трансакције или низа трансакција на које се односи прелази 1.500.000,00 евра или еквивалентну вредност у другој валути, ако је такав износ наведен у том прекограничном претходном пореском мишљењу; или

2) њиме је одређено да ли је физичко лице порески резидент државе чланице у којој је то прекогранично претходно пореско мишљење издато.

За потребе израчунавања износа из става 3. тачка 1) овог члана за прекогранично претходно пореско мишљење које се односи на низ трансакција различитом робом, услугама или имовином, узима се у обзир њихова укупна вредност, осим уколико се иста роба, услуге или имовина преносе више пута.

За потребе става 3. тачка 2) овог члана размена информација не обухвата прекогранична претходна пореска мишљења која се односе на опорезивање на извору нерезидената у односу на приход из радног односа, накнада директора или пензија.

Аутоматска размена информација из става 1. овог члана обухвата:

1) податке о правном лицу и, по потреби, о групи којој оно припада, као и податке о физичком лицу на које се односи прекогранично претходно пореско мишљење за које постоји обавеза извештавања у складу са ставом 3. овог члана;

2) сажетак садржаја прекограничног претходног пореског мишљења, односно прекограничног претходног споразума о трансферним ценама, укључујући опис релевантних

пословних активности или трансакција или низа трансакција, као и све друге информације које би могле бити корисне надлежном органу државе чланице у процени могућег пореског ризика, под условом да се тиме не открије пословна тајна или информације које би биле у супротности са јавним поретком;

3) датум издавања, измене или продужења важења прекограничног претходног пореског мишљења, односно прекограничног претходног споразума о трансферним ценама;

4) датум почетка важења прекограничног претходног пореског мишљења, односно прекограничног претходног споразума о трансферним ценама, ако је прецизиран;

5) датум престанка важења прекограничног претходног пореског мишљења, односно прекограничног претходног споразума о трансферним ценама, ако је прецизиран;

6) врсту прекограничног претходног пореског мишљења, односно прекограничног претходног споразума о трансферним ценама;

7) износ трансакције или низа трансакција из прекограничног претходног пореског мишљења, односно прекограничног претходног споразума о трансферним ценама, ако је такав износ у њима прецизиран;

8) опис критеријума који се користе за утврђивање трансферних цена, односно саму трансферну цену у случају прекограничног претходног споразума о трансферним ценама;

9) методу која се примењује за одређивање трансферних цена или саму трансферну цену у случају прекограничног претходног споразума о трансферним ценама;

10) прецизирање других држава чланица за које је вероватно да би биле заинтересоване за прекогранично претходно пореско мишљење, односно прекогранични претходни споразум о трансферним ценама у конкретном случају;

11) податке о правном лицу и физичком лицу за које постоји обавеза извештавања у складу са ставом 3. овог члана, из других држава чланица за које је вероватно да би прекогранично претходно пореско мишљење, односно прекогранични претходни споразум о трансферним ценама могао на њих да утиче, при чему је потребно навести са којим државама чланицама су повезана та лица; и

12) податак о томе да ли се достављене информације заснивају непосредно на прекограничном претходном пореском мишљењу, односно прекограничном претходном споразуму о трансферним ценама или на захтеву из члана 35. став 2. овог закона.

Пореска управа аутоматском разменом доставља информације из става 6. овог члана надлежним органима других држава чланица без одлагања након што је прекогранично претходно пореско мишљење, односно претходни споразум о трансферним ценама издат, измењен или му је важење продужено, а најкасније у року од три месеца од окончања половине календарске године током које су издати, измењени или им је важење продужено.

Пореска управа може, у складу са чланом 19. овог закона, затражити информације осим оних из става 6. овог члана, укључујући и цео текст прекограничног претходног пореског мишљења, односно претходног споразума о трансферним ценама.

Пореска управа доставља другој држави чланици информације осим оних из става 6. овог члана уколико су те информације предвидиво релевантне за ту државу чланицу.

Билатерални и мултилатерални претходни споразум о трансферним ценама

Члан 35.

Билатерални или мултилатерални претходни споразуми о трансферним ценама из члана 33. овог закона склопљени са трећим државама изузети су из аутоматске размене информација из члана 34. овог закона уколико међународни споразум на основу којег је постигнут претходни споразум о трансферним ценама не допушта његово откривање трећим лицима.

У случају да међународни споразум на основу кога је постигнут претходни споразум о трансферним ценама допушта његово откривање и надлежни орган треће државе да сагласност за објављивање информација, билатерални или мултилатерални претходни споразуми о трансферним ценама размењиваће се у складу са чл. 22. и 23. овог закона.

Изузетно од става 1. овог члана, информације из члана 34. став 6. овог закона садржане у захтеву којим је иницирано издавање билатералних или мултилатералних претходних споразума о трансферним ценама размењују се у складу са чланом 34. став 1. и 2. овог закона.

Поглавље четврто

АУТОМАТСКА РАЗМЕНА ИНФОРМАЦИЈА ИЗ ИЗВЕШТАЈА ПО ДРЖАВАМА

Дефиниција појмова за потребе аутоматске размене информација о извештајима по државама

Члан 36.

“Група“ је скуп ентитета повезаних власништвом или контролом на начин који подразумева обавезу припремања консолидованих финансијских извештаја за потребе финансијског извештавања у складу са применљивим рачуноводственим стандардима или би таква обавеза постојала уколико би се њиховим акцијама трговало на регулисаном тржишту.

„Предузеће“ обухвата сваки облик у коме се обавља пословање од стране било ког лица наведеног у тач. 2), 3), и 4) у складу са чланом 15. став 1. тачка 13) овог закона.

„Група мултинационалних предузећа“ је свака група коју чине два или више ентитета који су порески резиденти у различитим јурисдикцијама, односно група коју чини један ентитет резидент у једној јурисдикцији који је опорезован у другој јурисдикцији у односу на пословање које обавља преко сталне пословне јединице коју има у тој јурисдикцији, под условом да није реч о изузетој групи мултинационалних предузећа.

„Изузета група мултинационалних предузећа“ подразумева, у односу на било коју пореску годину групе, групу чији је укупни консолидовани приход мањи од 750 милиона евра или је мањи од износа у локалној валути приближно једнаког износу од 750 милиона евра, током пореске године која претходи пореској години за коју се извештава, како је приказано у консолидованим финансијским извештајима за ту претходну пореску годину.

„Саставни ентитет“ подразумева:

1) сваку засебну јединицу пословања у оквиру групе мултинационалних предузећа која је укључена у консолидоване финансијске извештаје те групе мултинационалних предузећа за потребе финансијског извештавања или би била укључена да се њеним акцијама трговало на регулисаном тржишту;

2) свака таква јединица пословања која је изузета из консолидованих финансијских извештаја групе мултинационалних предузећа искључиво на основу критеријума величине или материјалности;

3) свака стална пословна јединица било које издвојене јединице пословања групе мултинационалних предузећа из тач. 1) и 2) овог става под условом да издвојена

јединица пословања припрема засебне финансијске извештаје за ту сталну пословну јединицу за потребе финансијског, пореског, регулаторног извештавања или интерног менаџмента.

„Ентитет који има обавезу извештавања“ је саставни ентитет који има обавезу подношења извештаја по државама у складу са условима из члана 37. овог закона у држави своје резидентности у име мултинационалне групе предузећа. Ентитет који има обавезу извештавања може бити крајње матично друштво, заменско матично друштво или било који други ентитет из члана 39. ст. 1-8 овог закона.

„Крајње матично друштво“ је саставни ентитет групе мултинационалних предузећа, који испуњава следеће услове:

1) поседује непосредно или посредно учешће у једном или више саставних ентитета те групе мултинационалних предузећа на основу чега има обавезу састављања консолидованих финансијских извештаја према рачуноводственим принципима применљивим у његовој јурисдикцији резидентности или би имало такву обавезу да се његовим акцијама тргује на организованом тржишту у држави његовог пореског резидентства;

2) не постоји други саставни ентитет у таквој групи мултинационалних предузећа који има непосредно или посредно учешће у смислу тачке 2) овог става у првопоменутом саставном ентитету.

„Заменско матично друштво“ је саставни ентитет групе мултинационалних предузећа који је та група именовала као једину замену за крајње матично друштво за потребе подношења извештаја по државама у јурисдикцији пореског резидентства тог саставног ентитета у име те групе мултинационалних предузећа, уколико је испуњен макар један од услова из члана 39. став 1. овог закона.

„Пореска година“ је годишњи извештајни период за који крајње матично друштво мултинационалне групе предузећа припрема финансијске извештаје.

„Извештајна пореска година“ је пореска година за коју су исказани финансијски и оперативни резултати у извештају по државама из члана 37. овог закона.

„Квалификовани споразум надлежних органа“ је споразум између овлашћених представника Републике Србије и треће државе које су уговорне стране међународног споразума и који захтева размену извештаја по земљама између тих држава.

„Међународни споразум“ је Мултилатерална конвенција о узајамној административној помоћи у пореским питањима, било који билатерални или мултилатерални уговор о избегавању двоструког опорезивања, као и сваки уговор о размени информација чија је Република Србија уговорна страна, и који представља правни основ за размену информација између јурисдикција, укључујући аутоматску размену информација.

„Консолидовани финансијски извештаји“ су финансијски извештаји мултинационалне групе предузећа у којима су имовина, обавезе, приходи, расходи и токови готовине крајњег матичног друштва и саставних ентитета приказани као да је реч о јединственом економском субјекту.

„Системска грешка“ у одређеној јурисдикцији значи или да та јурисдикција има на снази квалификовани споразум надлежних органа са државом чланицом, али је противно одредбама тог споразума суспендовала аутоматску размену, или да та јурисдикција из неког другог разлога континуирано пропушта да држави чланици аутоматски достави извештаје по државама које поседује у односу на групе мултинационалних предузећа које имају саставне ентитете у тој држави.

Предмет и начин аутоматске размене информација из извештаја по државама

Члан 37.

Извештај по државама обухвата следеће податке о групи мултинационалних предузећа:

1) обједињене информације о износу прихода, добити (губитка) пре опорезивања, плаћеном порезу на добит, обрачунатом порезу на добит, пријављеном капиталу, акумулираној добити, броју запослених и материјалној имовини изузев готовине и готовинских еквивалената за сваку јурисдикцију у којој послује група мултинационалних предузећа;

2) идентификацију сваког ентитета у саставу групе мултинационалних предузећа, прецизирање јурисдикције у којој је тај ентитет порески резидент и јурисдикције према чијем законодавству је тај ентитет основан уколико је она различита од јурисдикције пореске резидентности, као и природу његове основне делатности и других делатности.

Пореска управа путем аутоматске размене доставља извештај по државама из става 1. овог члана надлежним органима других држава чланица у којима је, на основу података из извештаја по државама, најмање један ентитет у саставу групе мултинационалних предузећа порески резидент или у њој подлеже опорезивању у погледу делатности коју обавља на њеној територији преко сталне пословне јединице.

Пореска управа обавезу из става 2. овог члана испуњава у року од 15 месеци од последњег дана пореске године групе мултинационалних предузећа на коју се извештај по државама односи.

Обавеза подношења извештаја по државама

Члан 38.

Група мултинационалних предузећа чији укупни консолидовани приход у претходној пореској години прелази износ од 750 милиона евра, односно износ у другој валути који одговара наведеном износу, и чије је крајње матично друштво порески резидент Републике Србије или други ентитет у саставу групе мултинационалних предузећа, дужни су да Пореској управи доставе извештај по државама из члана 37. став 1. овог закона у року од 12 месеци од последњег дана пореске године за коју се извештај по државама подноси.

Ентитет у саставу групе мултинационалних предузећа који је порески резидент Републике Србије дужан је да обавести Пореску управу да ли је крајње матично друштво, заменско матично друштво или саставни ентитет, најкасније у року од четири месеца након истека периода за који се утврђује порез на добит правних лица у складу са законом којим се уређује опорезивање добити.

Саставни ентитет групе мултинационалних предузећа који је у порески резидент Републике Србије, а који није крајње матично друштво, заменско матично друштво нити саставни ентитет који подноси извештај, дужан је да обавести Пореску управу о идентитету и пореској резидентности субјекта који подноси извештај, најкасније у року од четири месеца након истека периода за који се утврђује порез на добит правних лица у складу са законом којим се уређује опорезивање добити.

Министар финансија ће ближе уредити садржај, облик и правила за попуњавање извештаја по државама.

Обавезе саставног ентитета који је резидент Републике Србије

Члан 39.

Саставни ентитет који је порески резидент Републике Србије, а који није крајње матично друштво групе мултинационалних предузећа, подноси извештај по државама за извештајну пореску годину мултинационалне групе предузећа чији је он саставни ентитет, ако је испуњен један од следећих услова:

1) крајње матично друштво групе мултинационалних предузећа није обавезно да поднесе извештај по државама у јурисдикцији своје резидентности;

2) јурисдикција у којој је крајње матично друштво порески резидент примењује међународни споразум чији је Република Србија једна од уговорница, али до рока из члана 38. став 1. овог закона није ступио на снагу квалификовани споразум надлежних органа те јурисдикције и Републике Србије.

3) у јурисдикцији пореске резидентности крајњег матичног друштва је наступила системска грешка, о чему је Пореска управа обавестила саставни ентитет који је порески резидент Републике Србије.

Саставни ентитет који је порески резидент Републике Србије затражиће од свог крајњег матичног друштва све информације потребне за испуњавање обавезе подношења извештаја по државама из члана 38. овог закона.

Ако саставни ентитет не успе да прибави све информације потребне за испуњавање обавезе подношења извештаја по државама из члана 38. овог закона, поднеће извештај по државама који садржи све информације којима располаже и обавестиће Пореску управу о одбијању крајњег матичног друштва да достави потребне информације.

Пореска управа обавештава надлежне органе свих држава чланица о одбијању крајњег матичног друштва да достави потребне информације.

Уколико су више саставних ентитета исте групе мултинационалних предузећа порески резиденти у Европској унији и испуњен је макар један од услова из става 1. овог члана, група мултинационалних предузећа може именовати једног од њих да поднесе извештај по државама у складу са чланом 37. овог закона за било коју извештајну пореску годину у року из члана 38. став 1. овог закона.

У случају из става 5. овог члана, саставни ентитет обавештава Пореску управу да подношењем извештаја по државама испуњава обавезу у име свих саставних ентитета те групе мултинационалних предузећа, који су порески резиденти у Европској унији.

По пријему извештаја по државама и обавештења из става 6. овог члана, Пореска управа у складу са чланом 37. став 3. овог закона прослеђује примљени извештај по државама свакој другој држави чланици у којој су, према информацијама из извештаја по државама, један или више саставних ентитета групе мултинационалних предузећа порески резиденти или су у њој опорезовани у односу са пословање које обављају преко сталне пословне јединице која се налази на њеној територији.

Уколико саставни ентитет не може да прибави све информације које су неопходне за подношење извештаја по државама у складу са чланом 37. овог закона такав саставни ентитет неће се сматрати ентитетом који има обавезу извештавања.

Изузетно од става 1. овог члана, саставни ентитет није обавезан да поднесе извештај по државама за одређену извештајну пореску годину, ако је испуњен макар један од услова из става 1. овог члана, а група мултинационалних предузећа чији је он саставни ентитет обезбедила је да извештај по државама у складу са чланом 37. овог закона буде поднет

за ту извештајну пореску годину од стране њеног заменског матичног друштва и то надлежном органу државе чланице његове пореске резидентности у року из члана 38. став 1. овог закона.

У случају да је заменско матично друштво порески резидент у јурисдикцији изван Европске уније, изузетак из става 9. овог члана примењује се под условом да:

1) је јурисдикција у којој је заменско матично друштво порески резидент прописала обавезу подношења извештаја по државама која је у складу са захтевима из члана 37. става 1. овог закона;

2) је јурисдикција у којој је заменско матично друштво порески резидент закључила квалификовани споразум између надлежних органа чији је Република Србија уговорница, и то до истека рока из члана 38. став 1. овог закона;

3) јурисдикција у којој је заменско матично друштво порески резидент није обавестила Републику Србију о постојању системске грешке;

4) јурисдикција у којој је заменско матично друштво порески резидент примила је обавештење саставног ентитета који је у тој јурисдикцији порески резидент да је он заменско матично друштво, најкасније последњег дана извештајне пореске године те групе мултинационалних предузећа;

5) Пореској управи је достављено обавештење у складу са ставом 13. овог члана.

Заменско матично друштво које је у порески резидент у Републици Србији подноси извештај по државама из члана 37. овог закона у року из члана 38. став 1. овог закона.

Саставни ентитет групе мултинационалних предузећа који је у порески резидент Републике Србије обавезан је да Пореску управу обавести о томе да ли је крајње матично друштво или заменско матично друштво или саставни ентитет из ст. 1. до 8. овог члана, у року од 180 дана од дана истека пореског периода за који се утврђује порез на добит.

Саставни ентитет групе мултинационалних предузећа који је у порески резидент Републике Србије, а који није крајње матично друштво, заменско матично друштво, нити саставни ентитет из ст. 1. до 8. овог члана, обавезан је да Пореску управу обавести о идентитету и резидентности ентитета који има обавезу извештавања у року од 180 дана од дана истека периода за који се утврђује порез на добит.

Поглавље пето

АУТОМАТСКА РАЗМЕНА ИНФОРМАЦИЈА

О ПРЕКОГРАНИЧНИМ АРАНЖМАНИМА КОЈИ ПОДЛЕЖУ ИЗВЕШТАВАЊУ

Прекогранични аранжман

Члан 40.

Прекогранични аранжман у смислу овог закона је аранжман који се односи на више од једне државе чланице или на једну државу чланицу и трећу земљу, при чему је испуњен најмање један од следећих услова:

1) нису сви учесници у аранжману порески резиденти исте јурисдикције;

2) један или више учесника у аранжману истовремено су порески резиденти у више од једне јурисдикције;

3) један или више учесника у аранжману обављају пословање у другој јурисдикцији преко сталне пословне јединице која се налази на територији те јурисдикције, а тај аранжман је део пословања или целокупно пословање те сталне пословне јединице;

4) један или више учесника у аранжману обављају делатност у другој јурисдикцији, а да притом нису порески резиденти у тој јурисдикцији нити у њој имају сталну пословну јединицу; или

5) аранжман може имати утицај на аутоматску размену информација или идентификацију стварног власништва.

Аранжман у смислу овог члана може се састојати из више од једног корака или дела.

Аранжманом се у смислу овог члана има сматрати и низ аранжмана.

Прекогранични аранжман који подлеже извештавању је сваки прекогранични аранжман који садржи најмање једно обележје које указује на потенцијални ризик од избегавања плаћања пореза.

Министар финансија ближе уређује обележја која указују на потенцијални ризик од избегавања плаћања пореза из става 4. овог члана.

Посредник

Члан 41.

За потребе примене чл. 40. до 50. овог закона, посредник је свако лице које осмишљава, ставља на тржиште, организује или омогућава имплементацију, односно управља имплементацијом прекограничног аранжмана који подлеже извештавању.

Посредник је и свако лице које, узимајући у обзир релевантне чињенице и околности, на основу расположивих информација и релевантног стручног знања и разумевања потребног за пружање таквих услуга, зна или је разумно очекивати да зна, да се обавезало на пружање непосредно или посредством других лица, помоћи, подршке или савета у вези са осмишљавањем, стављањем на тржиште, организовањем, или омогућавањем имплементације, односно управљањем имплементацијом прекограничног аранжмана који подлеже извештавању.

Свако лице може доставити доказе да није знало, односно да се од њега не може разумно очекивати да је знало, да је било укључено у прекогранични аранжман који подлеже извештавању.

У складу са ставом 3. овог члана, лице се може позвати на све релевантне чињенице и околности, као и на расположиве информације и своје релевантно стручно знање и разумевање.

Да би се сматрало посредником у смислу овог члана, лице мора да испуњава најмање један од следећих додатних услова:

- 1) да је порески резидент Републике Србије;
- 2) да у Републици Србији има сталну пословну јединицу преко које пружа услуге везане за аранжман;
- 3) да је основано у складу са прописима Републике Србије или
- 4) да је регистровано у струковном удружењу у области пружања правних, пореских или саветодавних услуга у Републици Србији.

Релевантни порески обвезник

Члан 42.

За потребе примене чл. 40. до 50. овог закона, релевантни порески обвезник је свако лице коме је прекогранични аранжман који подлеже извештавању стављен на располагање ради имплементације, или које је спремно да имплементира такав аранжман или је имплементирало први корак тог аранжмана.

Повезана предузећа

Члан 43.

Изузетно од одредаба закона којим се уређује порез на добит правних лица, за потребе примене чл. 40 до 50. овог закона, повезано предузеће подразумева лице које је повезано са другим лицем на најмање један од следећих начина:

1) лице учествује у управљању другог лица тако што је у позицији да оствари значајан утицај на то лице;

2) лице учествује у контроли над другим лицем захваљујући поседовању више од 25% гласачких права;

3) лице учествује у капиталу другог лица путем непосредног или посредног власништва над најмање 25% капитала; или

4) лице има право на најмање 25% добити другог лица.

Ако у управљању, контроли, капиталу или добити истог лица учествује више лица на начин из става 1. овог члана, сва та лица сматрају се повезаним предузећима.

Ако иста лица учествују на начин из става 1. овог члана у управљању, контроли, капиталу или добити више од једног лица, сва та лица сматрају се повезаним предузећима.

У смислу овог члана, сматра се да лице које делује заједно са другим лицем у погледу гласачких права или власништва над капиталом одређеног лица има удео у свим гласачким правима тог ентитета које има друго лице, односно да има удео у власништву над капиталом тог ентитета који држи друго лице.

Када је реч о посредном учешћу, испуњење захтева из става 1, тачке 3) овог члана утврђује се множењем процената учешћа у узастопним низовима.

Ако лице има више од 50% гласачких права, сматра се да поседује 100% тих права.

Физичко лице, његов брачни друг и предак или потомак у директном линијском сродству за потребе овог члана сматрају се једним лицем.

Генерички и јединствен аранжман

Члан 44.

Генерички аранжман је прекогранични аранжман који је осмишљен, рекламиран, припремљен за имплементацију или учињен доступним за имплементацију без потребе за значајним прилагођавањем.

Јединствени аранжман је сваки прекогранични аранжман који није генерички аранжман из става 1. овог члана.

Обавеза извештавања о прекограничним аранжманима

Члан 45.

Посредници су дужни да Пореској управи доставе информације прецизиране у члану 50. овог закона, које су им познате или су у њиховом поседу или под њиховом контролом, и то у року од 30 дана од најранијег од следећих дана:

1) дана када је прекогранични аранжман који подлеже извештавању стављен на располагање ради имплементације;

2) дана када је прекогранични аранжман који подлеже извештавању спреман за имплементацију; или

3) дана када је предузет први корак у имплементацији прекограничног аранжмана који подлеже извештавању.

Независно од става 1. овог члана, посредници из члана 41. став 2. овог закона дужни су да доставе информације из члана 50. овог закона у року од 30 дана од дана када су, непосредно или посредством других лица, пружили подршку, помоћ или савет.

У случају генеричких аранжмана, посредници су дужни да на свака три месеца саставе периодични извештај са ажурираним информацијама о прекограничним аранжманима који подлежу извештавању из члана 50. став 1, тач. 1), 4), 7) и 8) овог закона, које су им постале доступне након подношења претходног извештаја, и да га доставе Пореској управи.

Извештај из става 3. овог члана подноси се у року од месец дана од окончања тромесечја у којем су информације постале доступне.

Извештавање у случају више надлежних органа у више држава чланица

Члан 46.

Ако посредник има обавезу да о прекограничним аранжманима који подлежу извештавању извести надлежне органе више од једне државе чланице, обавеза ће бити испуњена извештавањем Пореске управе у следећим случајевима:

1) ако је посредник порески резидент Републике Србије;

2) ако посредник има сталну пословну јединицу у Републици Србији преко које пружа услуге у вези са аранжманом, а није резидент нити једне друге државе чланице;

3) ако је посредник основан према прописима Републике Србије, а услови из тач. 1) и 2) овог става нису испуњени у некој другој држави чланици или

4) ако је посредник регистрован при струковном удружењу у области правних, пореских или саветодавних услуга у Републици Србији, а услови из тач. 1), 2) и 3) овог става нису испуњени у некој другој држави чланици.

Ако у складу са ставом 1. овог члана постоји вишеструка обавеза извештавања, посредник је изузет од обавезе извештавања Пореске управе уколико има доказ да је извештавање извршио у другој држави чланици.

Професионална тајна

Члан 47.

За потребе примене чл. 40. до 50. овог закона, посредник је ослобођен обавезе извештавања о прекограничном аранжману који подлеже извештавању ако би тиме била повређена обавеза чувања професионалне тајне.

Ако се посредник позове на професионалну тајну, дужан је да без одлагања писаним путем обавести свог клијента, уколико је тај клијент посредник или, где не постоји

други посредник, релевантног пореског обвезника, о њиховој обавези извештавања у складу са чланом 50. ставом 1. овог закона.

Посредници су ослобођени обавезе извештавања у складу са ставом 1. овог члана само у мери у којој поступају унутар ограничења прописаних прописом којим се уређује њихова делатност.

Извештавање од стране другог посредника или релевантног пореског обвезника

Члан 48.

Ако у конкретном случају не постоји посредник или је посредник обавестио релевантног пореског обвезника или другог посредника о ослобођењу од обавезе извештавања у складу са чланом 47. овог закона, обавезу извештавања о прекограничном аранжману који подлеже извештавању има тај други обавештени посредник или, ако нема таквог посредника, релевантни порески обвезник.

Релевантни порески обвезник који има обавезу извештавања подноси информације из члана 50. овог закона Пореској управи у року од 30 дана од најранијег од следећих дана:

- 1) дана када је прекогранични аранжман који подлеже извештавању стављен на располагање том релевантном пореском обвезнику ради имплементирања, или
- 2) дана када је прекогранични аранжман који подлеже извештавању спреман за имплементацију или
- 3) дана када је спроведен први корак у његовој имплементацији.

Ако релевантни порески обвезник има обавезу извештавања о прекограничним аранжманима који подлежу извештавању надлежним органима у више од једне државе чланице, такве информације подnose се само Пореској управи у следећим случајевима:

- 1) ако је релевантни порески обвезник порески резидент Републике Србије;
- 2) ако релевантни порески обвезник има сталну пословну јединицу у Републици Србији која остварује користи од аранжмана, а није резидент нити једне друге државе чланице;
- 3) ако релевантни порески обвезник остварује приход или добит у Републици Србији, а није порески резидент, нити има сталну пословну јединицу у другој држави чланици; или
- 4) ако релевантни порески обвезник обавља делатност у Републици Србији, а није порески резидент нити има сталну пословну јединицу у другој држави чланици.

Уколико у складу са ставом 3. овог члана релевантни порески обвезник има вишеструку обавезу извештавања, биће изузет од те обавезе у Републици Србији ако докаже да је информације из члана 50. става 1. овог закона већ доставио другој држави чланици.

Извештавање када постоји више посредника или релевантних пореских обвезника

Члан 49.

У случају да постоји више посредника, обавезу извештавања о прекограничном аранжману који подлеже извештавању имају сви посредници који су повезани са тим прекограничним аранжманом.

Посредник неће имати обавезу извештавања искључиво у делу у коме може да докаже да је информације из члана 50. став 1. овог закона већ доставио други посредник.

У ситуацији када обавезу извештавања има релевантни порески обвезник, а постоји више релевантних пореских обвезника, обавезу подношења информација из члана 48. став 1. овог закона има релевантни порески обвезник који се први нађе на следећем списку:

1) релевантни порески обвезник који је са посредником договорио прекогранични аранжман који подлеже извештавању;

2) релевантни порески обвезник који управља имплементирањем аранжмана.

Релевантни порески обвезник неће имати обавезу извештавања искључиво у делу у коме може да докаже да је информације из члана 50. став 1. овог закона већ доставио други релевантни порески обвезник.

Сваки релевантни порески обвезник дужан је да Пореској управи достави информације о коришћењу аранжмана у свакој години у којој га је користио.

Извештај о коришћењу аранжмана подноси се у року од три месеца од истека календарске године у којој је аранжман коришћен.

Информације о којима се извештава

Члан 50.

Пореска управа путем аутоматске размене информација доставља надлежним органима свих других држава чланица и Европској комисији следеће податке о прекограничним аранжманима који подлежу извештавању:

1) идентификацију посредника, осим посредника ослобођених обавезе извештавања због обавезе чувања професионалне тајне у складу са чланом 47. овог закона и релевантних пореских обвезника, укључујући њихово име, датум и место рођења (у случају физичког лица), јурисдикцију пореске резидентности и порески идентификациони број, те по потреби и идентификацију лица која су повезана предузећа релевантног пореског обвезника;

2) прецизирање обележја утврђених правилником у складу са чланом 40. став 5. овог закона, која указују на потенцијални ризик од избегавања пореза, а због којих се прекогранични аранжман квалификује као прекогранични аранжман који подлеже извештавању;

3) сажетак садржаја прекограничног аранжмана који подлеже извештавању, укључујући назив под којим је уобичајено познат, опис аранжмана и све друге информације које надлежном органу могу помоћи у процени потенцијалног пореског ризика, а да се при томе не открије пословна или професионална тајна, нити информација чије би откривање било у супротности са јавним поретком;

4) датум предузимања првог корака у имплементирању прекограничног аранжмана или датум када ће бити предузет први корак у његовом имплементирању;

5) детаље о прописима који уређују прекогранични аранжман који подлеже извештавању;

6) вредност прекограничног аранжмана који подлеже извештавању;

7) податак о држави чланици релевантних пореских обвезника, као и о свим другим државама чланицама на које би прекогранични аранжман који подлеже извештавању могао утицати;

8) податке о свим другим лицима у Републици Србији на која би прекогранични аранжман могао утицати, уз навођење држава чланица са којима су та лица повезана.

Непоступање Пореске управе у односу на прекогранични аранжман који подлеже извештавању не имплицира прихватање валидности пореског третмана тог аранжмана.

Аутоматска размена информација из става 1. овог члана спроводи се у року од једног месеца од окончања тромесечја у којем су те информације достављене.

Поглавље шесто АУТОМАТСКА РАЗМЕНА ИНФОРМАЦИЈА О КОЈИМА ИЗВЕШТАВАЈУ ОПЕРАТЕРИ ПЛАТФОРМИ

Предмет и начин аутоматске размене
информација о којима извештавају оператери платформи

Члан 51.

Аутоматска размена информација о којима извештавају оператери платформи обухвата следеће информације:

1) назив, адресу седишта, порески идентификациони број, односно, по потреби, идентификациони број оператора платформе додељен у складу са чланом 53. став 2. овог закона, као и пословни назив платформе у вези са којом се извештава;

2) име и презиме физичког лица које је продавац о којем се извештава, односно назив ентитета који је продавац о којем се извештава;

3) примарна адреса продавца о којем се извештава;

4) порески идентификациони број продавца о којем се извештава, укључујући назнаку државе чланице или друге јурисдикције у којој је тај порески идентификациони број издат или, у недостатку пореског идентификационог броја, место рођења физичког лица које је продавац о којем се извештава;

5) матични број ентитета који је продавац о којем се извештава;

6) ПДВ идентификациони број продавца о којем се извештава, уколико постоји;

7) датум рођења физичког лица које је продавац о којем се извештава;

8) идентификациону ознаку рачуна на који се уплаћује или приписује накнада, уколико су те информације доступне оператеру платформе који има обавезу извештавања, уколико надлежни орган државе чланице чији је продавац о којем се извештава резидент није обавестио надлежне органе свих осталих јурисдикција да не намерава да користи идентификациону ознаку рачуна у ту сврху;

9) ако се име власника рачуна на који се уплаћује накнада разликује од имена продавца о којем се извештава, уз идентификациону ознаку рачуна доставља се и име власника тог рачуна, уколико је доступно оператеру платформе који има обавезу извештавања, као и све друге релевантне информације у вези с власником рачуна којима располаже оператер платформе;

10) прецизирање сваке државе чланице чији је продавац о којем се извештава резидент;

11) укупан износ плаћене или приписане накнаде током сваког квартала периода извештавања, као и број релевантних активности у вези са којима је накнада плаћена или приписана;

12) износе накнада, провизија или пореза које је платформа која има обавезу извештавања обуставила или наплатила током сваког квартала периода извештавања;

13) ознаку услуге идентификације коју користи оператер платформе и државу чланицу која му пружа ту услугу, уколико се оператер платформе ослања на директну потврду идентитета и резидентности продавца путем услуге идентификације коју му пружа држава чланица или Европска унија.

Ако продавац о којем се извештава издаје у закуп непокретности, аутоматска размена информација о којима извештавају оператери платформи обухвата и следеће информације:

1) адресу сваке оглашене непокретности, утврђену на основу дубинске анализе и одговарајуће бројеве катастарских парцела или њихов еквивалент према прописима државе чланице у којој се непокретност налази, ако су доступни;

2) укупну плаћену или приписану накнаду током сваког квартала периода извештавања и број релевантних активности пружених у вези са сваком оглашеном непокретношћу;

3) број дана током којих је свака оглашена непокретност била дата у закуп током периода извештавања, и врсту сваке оглашене непокретности.

Пореска управа аутоматском разменом доставља информације из ст. 1. и 2. овог члана надлежним органима других држава чланица у којима су продавци о којима се извештава резиденти, као и надлежним органима држава чланица у којима се налазе непокретности, уколико продавац о којем се извештава издаје у закуп непокретности.

Аутоматска размена информација из ст. 1. и 2. овог члана одвија се електронским путем, коришћењем стандардног компјутеризованог формата из члана 10. овог закона, и то у року од два месеца од истека периода извештавања на који се односи обавеза извештавања оператера платформе који има обавезу извештавања.

Информације које оператер платформе прикупља о продавцима

Члан 52.

За потребе идентификовања продавца у односу на које постоји обавеза извештавања, оператер платформе који има обавезу извештавања прикупља следеће информације:

1) ако је продавац физичко лице и није изузети продавац:

(1) име и презиме;

(2) примарну адресу;

(3) порески идентификациони број и прецизирање државе чланице која га је издала, а у недостатку пореског идентификационог броја место рођења тог продавца;

(4) ПДВ идентификациони број тог продавца;

(5) датум рођења;

2) ако је продавац ентитет и није изузети продавац:

(1) назив;

(2) примарну адресу;
(3) порески идентификациони број и прецизирање државе чланице која га је издала;
(4) ПДВ идентификациони број тог продавца;
(5) матични број
(6) информације о постојању сталне пословне јединице преко које се обављају релевантне активности у Европској унији, уз прецизирање сваке државе чланице у којој се стална пословна јединица налази.

Оператер платформе који има обавезу извештавања спроводи поступке дубинске анализе до 31. децембра периода о којем се извештава.

Уколико се оператер платформе који има обавезу извештавања ослања на директну потврду идентитета и резидентности продавца путем услуге идентификације коју му пружа држава чланица или Европска унија, не постоји обавеза прикупљања информација из става 1. тачка 1) подтачка (2) до (5) овог члана, нити информација из става 1. тачка 2) подтачка (2) до (6) овог члана.

Ако продавац на захтев оператера платформе који има обавезу извештавања не достави информације из става 1. и 2. овог члана, оператер платформе ће му упутити подсетник да то учини.

Уколико продавац не достави информације из става 1. овог члана ни након другог подсећања које му је оператер платформе који има обавезу извештавања упутио, а најраније у року од 60 дана од достављања иницијалног захтева, оператер платформе ће затворити налог продавца и онемогућити његову поновну регистрацију на платформи или ће обуставити исплату накнаде том продавцу док не достави захтеване информације.

Обавеза оператера платформе који има обавезу извештавања да се региструје

Члан 53.

Оператер платформе који има обавезу извештавања, а који није порески резидент, није основан, нити се њиме управља у држави чланици, нити има сталну пословну јединицу на њеној територији, али омогућава обављање релевантних активности продавца о којима се извештава или релевантних активности које укључују давање у закуп непокретности у тој држави чланици и који није квалификовани оператер платформе у трећој држави, дужан је да се региструје код надлежног органа државе чланице у тренутку када започне обављање активности оператера платформе.

Оператеру платформе који има обавезу извештавања, а који се региструје у Републици Србији у складу са ставом 1. овог члана, Пореска управа додељује идентификациони број оператера платформе.

Оператер платформе који има обавезу извештавања доставља информације из члана 51. став 1. овог закона Пореској управи најкасније до 31. јануара године која следи након календарске године у којој је продавац утврђен као продавац о којем се извештава.

Ако оператер платформе не испуни обавезу извештавања ни након два подсећања од стране Пореске управе, Пореска управа може решењем привремено одузети идентификациони број оператеру платформе који има обавезу извештавања.

Пореска управа може решењем привремено одузети идентификациони број оператеру платформе који има обавезу извештавања и то најкасније у року од 90 дана од дана

достављања другог подсетника, али не пре истека рока од 30 дана од дана достављања другог подсетника.

Оператеру платформе који има обавезу извештавања, коме је привремено одузет идентификациони број оператера платформе у складу са ст. 4. и 5. овог члана, Пореска управа може вратити привремено одузети идентификациони број оператера платформе ако пружи одговарајуће гаранције у погледу испуњења обавеза извештавања у Европској унији, укључујући све преостале неиспуњене обавезе извештавања из става 3. овог члана.

Уколико постоји више оператера платформе који имају обавезу извештавања, оператер платформе може бити изузет од обавезе извештавања уколико достави доказ да су исте информације достављене Пореској управи од стране другог оператера платформе.

Министар финансија ближе ће уредити правила за регистрацију оператера платформе који има обавезу извештавања.

Обавезе оператера платформе који има обавезу извештавања у складу са правилима извештавања и дубинске анализе

Члан 54.

Оператери платформи који имају обавезу извештавања прикупљају, у складу са правилима извештавања и дубинске анализе, информације из члана 51. став. 1. овог закона које се односе на резиденте држава чланица и квалификованих јурисдикција које нису чланице Европске уније.

Оператери платформи који имају обавезу извештавања обавезни су да информације из члана 51. став. 1. овог закона доставе Пореској управи до 31. јануара године која следи након календарске године у којој је продавац идентификован као продавац о којем се извештава.

Оператери платформи који имају обавезу извештавања обавезни су да воде евиденцију о свим предузетим корацима и информацијама на које су се ослањали поступајући у складу са правилима извештавања и дубинске анализе.

Оператери платформи који имају обавезу извештавања обавезни су да евиденције из става 3. овог члана чувају најмање пет, а највише десет година од истека периода извештавања на који се евиденције односе.

Оператери платформи који имају обавезу извештавања могу да користе услуге трећих лица ради испуњавања обавеза у складу са правилима извештавања и дубинске анализе, при чему остају једини одговорни за њихово испуњење.

Министар финансија ближе уређује појмове и правила извештавања и дубинске анализе за потребе извештавања оператера платформи који имају обавезу извештавања.

Изузети оператер платформе

Члан 55.

Оператер платформе ће бити изузет од обавеза извештавања из чл. 52. до 54. овог закона, уколико Пореској управи достави доказ да испуњава услове да се сматра изузетим оператером платформе и то за сваку годину у којој послује најкасније до 31.12. претходне године.

Поглавље седам
АУТОМАТСКА РАЗМЕНА ИНФОРМАЦИЈА О КОЈИМА
ИЗВЕШТАВАЈУ ПРУЖАОЦИ УСЛУГА ПОВЕЗАНИХ СА ДИГИТАЛНОМ ИМОВИНОМ

Дефиниција појмова за потребе аутоматске размене информација
о којима извештавају пружаоци услуга повезаних са дигиталном имовином

Члан 56.

За потребе чл. 56. до 63. овог закона, поједини појмови имају следећа значења:

1) „Дигитална имовина“, представља дигитални запис вредности или права који се може преносити и чувати електронским путем, употребом технологије децентрализоване базе података или сличне технологије.

2) „Дигитална имовина о којој се извештава“ означава сваку дигиталну имовину која није дигитална валута централне банке, електронски новац или било која дигитална имовина за коју је пружалац услуга повезаних са дигиталном имовином који извештава на одговарајући начин утврдио да не може служити у сврху плаћања или улагања.

3) „Пружалац услуга повезаних са дигиталном имовином“ означава правно лице или други привредни субјект чија је делатност пружање једне или више услуга повезаних са дигиталном имовином клијентима на професионалној основи, и коме је дозвољено пружање услуга повезаних са дигиталном имовином у складу са законом којим се уређује дигитална имовина.

4) „Оператор услуга повезаних са дигиталном имовином“ означава пружаоца услуга повезаних са дигиталном имовином који није пружалац услуга повезаних са дигиталном имовином.

5) „Пружалац услуга повезаних са дигиталном имовином који извештава“ означава сваког пружаоца услуга повезаних са дигиталном имовином, као и сваког оператора услуга повезаних са дигиталном имовином који пружа једну или више услуга повезаних са дигиталном имовином којима се врше трансакције размене за корисника о којем се извештава или у његово име.

6) „Услуге повезане са дигиталном имовином“ подразумевају следеће услуге повезане са дигиталном имовином:

- (1) пружање услуга чувања дигиталне имовине и управљање њоме у име клијента;
- (2) управљање платформом за трговање дигиталном имовином;
- (3) размену дигиталне имовине за новчана средства;
- (4) размену дигиталне имовине за другу дигиталну имовину;
- (5) извршавање налога у вези са дигиталном имовином у име клијента;
- (6) пласман дигиталне имовине;
- (7) пријем и пренос налога у вези са дигиталном имовином у име клијента;
- (8) саветовање у вези са дигиталном имовином;
- (9) управљање портфолиом дигиталне имовине;
- (10) пружање услуга преноса дигиталне имовине у име клијента;
- (11) пружање услуга закључавања (staking) и позајмљивања.

7) „Трансакција о којој се извештава“ означава:

- (1) сваку трансакцију размене и
- (2) пренос дигиталне имовине о којој се извештава.

8) „Трансакција размене“ означава:

(1) сваку размену између дигиталне имовине о којој се извештава и фијат валута; и

(2) сваку размену између једног или више облика дигиталне имовине о којој се извештава.

9) „Малопродајна платна трансакција о којој се извештава“ означава пренос дигиталне имовине о којој се извештава као накнаду за робу или услуге чија вредност премашује 50.000,00 USD или одговарајући износ у другој валути.

10) „Пренос“ означава трансакцију којом се дигитална имовина о којој се извештава преноси са или на адресу или рачун за дигиталну имовину корисника дигиталне имовине, изузев адресе или рачуна које пружалац услуга повезаних са дигиталном имовином који извештава води у име тог корисника дигиталне имовине, у случају када тај пружалац услуга повезаних са дигиталном имовином који извештава, на основу чињеница којима располаже у тренутку трансакције, не може утврдити да је реч о трансакцији размене.

11) „Фијат валута“ подразумева званичну валуту јурисдикције коју та јурисдикција, или именована централна банка, односно монетарно тело, издаје у облику физичких новчаница или кованог новца, као и новца у различитим дигиталним облицима, укључујући банкарске резерве и дигиталне валуте централне банке. Овај појам обухвата и новац комерцијалних банака, као и производе електронског новца (електронски новац).

12) „Корисник о коме се извештава“ означава корисника дигиталне имовине који је лице о коме се извештава и који је резидент државе чланице или друге јурисдикције.

13) „Корисник дигиталне имовине“ означава физичко лице или субјект који је клијент пружаоца услуга повезаних са дигиталном имовином који извештава у сврху извршавања трансакција о којима се извештава. Физичко лице или субјект који није финансијска институција или пружалац услуга повезаних са дигиталном имовином који извештава, а који као корисник дигиталне имовине делује у корист или за рачун другог физичког лица или субјекта у својству заступника, старатеља, овлашћеника, потписника, инвестиционог саветника или посредника, не сматра се корисником дигиталне имовине, већ се таквим корисником сматра то друго физичко лице или субјект.

Ако пружалац услуга повезаних са дигиталном имовином пружа услугу којом у име или за рачун трговца спроводи малопродајне платне трансакције о којима се извештава, пружалац услуга повезаних са дигиталном имовином који извештава сматра и клијента, који је друга уговорна страна у односу на трговца, корисником дигиталне имовине у том контексту малопродајне платне трансакције о којој се извештава, под условом да је пружалац услуга повезаних са дигиталном имовином који извештава дужан да, у складу са прописом о спречавању прања новца, провери идентитет клијента на основу малопродајне платне трансакције о којој се извештава.

14) „Субјект“ подразумева правно лице или правни аранжман, као што су привредно друштво, партнерство, труст или фондација.

15) „Лице о коме се извештава“ означава лице које је резидент државе чланице или друге јурисдикције, а које није искључено лице.

16) Искључено лице подразумева:

(1) субјект чијим се акцијама редовно тргује на једном или више организованих тржишта хартија од вредности;

(2) сваки субјект који је повезано лице субјекта из тачке 1) овог члана;

- (3) орган јавне власти;
- (4) међународну организацију;
- (5) централну банку; или
- (6) финансијску институцију која није инвестициони субјект чија бруто

добит претежно произлази из улагања или поновног улагања у финансијску имовину или у дигиталну имовину о којој се извештава, односно из трговања финансијском имовином или дигиталном имовином о којој се извештава, ако тим субјектом управља други субјект који је депозитна институција, кастоди институција, одређено друштво за осигурање или инвестициони субјект.

17) „Лица која имају контролу” подразумевају физичка лица која имају контролу над субјектом. У случају траста, овај појам се односи на оснивача или осниваче имовине, повереника или поверенике, као и повереник или поверенике траста (уколико их има), корисника или кориснике, односно категорију корисника, као и на свако друго физичко лице или физичка лица која имају стварну контролу над трастом. У случају правног аранжмана који није траст, овај појам означава лица која се налазе на истоветним или сличним положајима. Појам лица која имају контролу тумачи се у складу са појмом стварног власника, у складу са посебним законима којима се уређује централна евиденција стварних власника и спречавање прања новца и финансирање тероризма, у мери у којој се то односи на пружаоце услуга повезаних са дигиталном имовином који извештавају.

18) „Квалификована јурисдикција ван Европске уније“ подразумева јурисдикцију изван Европске уније која са надлежним органима свих држава чланица, које су на листи коју објављује та јурисдикција изван Европске уније као јурисдикције о којима се извештава, има важећи споразум између квалификованих надлежних органа.

Информације о којима се извештава

Члан 57.

Аутоматска размена информација о којима извештавају пружаоци услуга повезаних са дигиталном имовином обухвата следеће информације:

1) име, адресу, државу чланицу или другу јурисдикцију резидентности, односно Републику Србију ако је држава резидентности, порески идентификациони број или више њих, датум и место рођења сваког корисника о коме се извештава, као и, у случају било ког субјекта за који је применом поступака дубинске анализе утврђено да има једно или више лица која имају контролу, а која су лица о којима се извештава, име, адресу, државу чланицу или другу јурисдикцију резидентности, порески идентификациони број субјекта или више субјеката, као и име, адресу, државу чланицу или другу јурисдикцију резидентности, порески идентификациони број или више њих, датум и место рођења сваког лица које има контролу над субјектом које је лице о коме се извештава, као и улогу или улоге на основу којих се то лице сматра лицем које има контролу над субјектом;

2) ако се пружалац услуга повезаних са дигиталном имовином који извештава ослања на директну потврду идентитета и резидентности лица о којима се извештава путем услуге идентификације коју је држава чланица, друга јурисдикција или Европска унија ставила на располагање ради утврђивања идентитета и резидентности у пореске сврхе лица о коме се извештава, информације које се достављају држави чланици или другој јурисдикцији издавања ознаке услуге идентификације у погледу лица о коме се извештава јесу име, ознака услуге идентификације и држава чланица или друга јурисдикција издавања, као и улога или

улоге на основу којих се свако лице о коме се извештава сматра лицем које има контролу над субјектом;

3) име, адресу, порески идентификациони број и, ако је доступан, индивидуални идентификациони број и глобалну идентификациону ознаку правних лица пружаоца услуга повезаних са дигиталном имовином који извештава.

За сваку врсту дигиталне имовине о којој се извештава у складу са ставом 1. овог члана, у погледу које је пружалац услуга повезаних са дигиталном имовином који извештава извршио трансакције о којима се извештава током релевантне календарске године или другог одговарајућег периода извештавања, достављају се, према потреби, следеће информације:

- 1) пуни назив врсте дигиталне имовине о којој се извештава;
- 2) укупан бруто плаћени износ, укупан број јединица и број трансакција о којима се извештава у погледу стицања за фијат валуту;
- 3) укупан примљени бруто износ, укупан број јединица и број трансакција о којима се извештава у погледу отуђења за фијат валуту;
- 4) укупну фер тржишну вредност, укупан број јединица и број трансакција о којима се извештава у погледу стицања за другу дигиталну имовину о којој се извештава;
- 5) укупну фер тржишну вредност, укупан број јединица и број трансакција о којима се извештава у погледу отуђења за другу дигиталну имовину о којој се извештава;
- 6) укупну фер тржишну вредност, укупан број јединица и број малопродајних платних трансакција о којима се извештава;
- 7) укупну фер тржишну вредност, укупан број јединица и број трансакција о којима се извештава, даље подељених према врсти преноса, ако је позната пружаоцу услуга повезаних са дигиталном имовином који извештава, у погледу преноса кориснику о коме се извештава који нису обухваћени тач. 2) и 4) овог става;
- 8) укупну фер тржишну вредност, укупан број јединица и број трансакција о којима се извештава, даље подељених према врсти преноса, ако је позната пружаоцу услуга повезаних са дигиталном имовином који извештава, у погледу преноса корисника о коме се извештава који нису обухваћени тач. 3), 5) и 6) овог става;
- 9) укупну фер тржишну вредност и укупан број јединица преноса које је извршио пружалац услуга повезаних са дигиталном имовином који извештава на адресе децентрализоване базе података, у смислу посебних закона којима се уређује дигитална имовина и спречавање прања новца и финансирање тероризма, за које није познато да су повезане са пружаоцем услуга повезаних са дигиталном имовином или финансијском институцијом.

Информације из става 2. тач. 2) и 3) овог члана достављају се у фијат валути у којој је износ плаћен или примљен, а ако су износи плаћени или примљени у више фијат валута, достављају се у једној фијат валути у коју се конвертују у тренутку сваке трансакције о којој се извештава, на начин који пружалац услуга повезаних са дигиталном имовином који извештава доследно примењује.

Фер тржишна вредност из става 2. тач. 4) до 9) овог члана утврђује се и доставља у једној фијат валути, вреднованој у тренутку сваке трансакције о којој се извештава, на начин који пружалац услуга повезаних са дигиталном имовином који извештава доследно примењује.

У достављеним информацијама из става 2. овог члана наводи се фијат валута у којој је сваки износ исказан.

Прикупљање информација, извештавање и дубинска анализа

Члан 58.

Тачне и потпуне информације из члана 57. ст. 1. и 2. овог закона, пружалац услуга повезаних са дигиталном имовином који извештава дужан је да прикупи у складу са правилима извештавања и дубинске анализе и да их достави Пореској управи, најкасније до 30. јуна текуће године за претходну календарску годину.

Пружалац услуга повезаних са дигиталном имовином који извештава дужан је да прикупи важећу изјаву о резидентности корисника дигиталне имовине или лица које има контролу.

Пружалац услуга повезаних са дигиталном имовином који извештава дужан је да евидентира предузете радње и прикупљене информације на које се ослањао ради испуњавања обавеза извештавања и спровођења поступка дубинске анализе.

Пружалац услуга повезаних са дигиталном имовином који извештава дужан је да прикупљене информације из става 1. овог члана чува најмање пет година, а највише десет година по истеку периода у којем је постојала обавеза извештавања.

Министар финансија ближе уређује појмове, правила прикупљања информација, правила извештавања и дубинске анализе потребне за спровођење аутоматске размене информација о којима извештавају пружаоци услуга повезаних са дигиталном имовином.

Аутоматска размена информација

Члан 59.

Пореска управа, путем аутоматске размене информација, доставља информације из члана 57. ст. 1. и 2. овог закона надлежним органима држава чланица и других јурисдикција најкасније до 30. септембра текуће године за претходну календарску годину.

Аутоматска размена информација из члана 57. овог закона и става 1. овог члана врши се електронским путем у прописаном формату објављеном на интернет страници Пореске управе.

Обвезници извештавања

Члан 60.

Пружалац услуга повезаних са дигиталном имовином који извештава дужан је да, у складу са правилима извештавања и дубинске анализе, Пореској управи достави информације о корисницима дигиталне имовине о којима се извештава, ако:

1) је субјект којег је надзорни орган у смислу закона којим се уређује дигитална имовина овластио за пружање услуга повезаних са дигиталном имовином или му је омогућено пружање услуга повезаних са дигиталном имовином након обавештавања надзорног органа о намери почетка пружања те услуге у складу са тим законом, или

2) није субјект којег је надзорни орган у смислу закона којим се уређује дигитална имовина овластио за пружање услуга повезаних са дигиталном имовином или му је омогућено пружање услуга повезаних са дигиталном имовином након обавештавања надзорног органа о намери почетка пружања те услуге у складу са тим законом, а испуњава следеће услове:

- (1) субјект или физичко лице је резидент за пореске сврхе у Републици Србији;
- (2) субјект је основан или организован у складу са прописима Републике Србије и има правни субјективитет у Републици Србији или је обвезник подношења пореских пријава или других релевантних информација пореским органима у Републици Србији у погледу прихода тог субјекта;
- (3) место управе субјекта се налази у Републици Србији; или
- (4) место сталног пословања субјекта или физичког лица се налази у Републици Србији.

Пружалац услуга повезаних са дигиталном имовином који извештава дужан је да, у складу са правилима извештавања и дубинске анализе, Пореској управи достави информације о трансакцијама о којима се извештава и које су извршене преко огранка који се налази у Републици Србији.

Изузетно од члана 57. овог закона, пружалац услуга повезаних са дигиталном имовином који извештава из става 1. тачка 2) подтач. (2), (3) или (4) овог члана није дужан да достави информације Пореској управи ако је исте информације доставио у другој држави чланици или квалификованој јурисдикцији ван Европске уније јер је, за пореске сврхе, резидент у тој држави или јурисдикцији.

Изузетно од члана 57. овог закона, пружалац услуга повезаних са дигиталном имовином који извештава из става 1. тачка 2) подтач. (3) или (4) овог члана није дужан да достави информације Пореској управи ако је исте информације доставио у било којој другој држави чланици или квалификованој јурисдикцији ван Европске уније јер, као субјект који је основан или организован у складу са прописима те државе или јурисдикције, има правни субјективитет у тој држави или јурисдикцији или је обвезник подношења пореских пријава или других релевантних информација у погледу прихода тог субјекта.

Изузетно од члана 57. овог закона, пружалац услуга повезаних са дигиталном имовином који извештава из става 1. тачка 2) подтачка (4) овог члана није дужан да достави информације Пореској управи ако је исте информације доставио у било којој другој држави чланици или квалификованој јурисдикцији ван Европске уније јер му је место управе у тој држави или јурисдикцији.

Изузетно од члана 57. овог закона, пружалац услуга повезаних са дигиталном имовином који извештава који је физичко лице из става 1. тачка 2) подтачка (4) овог члана није дужан да достави информације Пореској управи ако је исте информације доставио у било којој другој држави чланици или квалификованој јурисдикцији ван Европске уније јер је резидент у пореске сврхе у тој држави или јурисдикцији.

Изузетно од члана 57. овог закона, пружалац услуга повезаних са дигиталном имовином који извештава из става 1. тачка 2) подтач. (1), (2), (3) или (4) овог члана није дужан да достави информације Пореској управи ако Пореској управи достави доказ да је исте информације поднео у другој држави чланици или квалификованој јурисдикцији ван Европске уније.

Изузетно од члана 57. овог закона, пружалац услуга повезаних са дигиталном имовином који извештава није дужан да достави информације Пореској управи о трансакцијама о којима се извештава, а које се спроводе преко огранка у било којој другој држави чланици или квалификованој јурисдикцији ван Европске уније, ако тај огранак испуњава те обавезе у таквој држави или квалификованој јурисдикцији ван Европске уније.

Обавезе корисника дигиталне имовине

Члан 61.

Ако корисник дигиталне имовине не достави информације у складу са чл. 57. и 60. овог закона, ни након два подсетника којима је претходио иницијални захтев пружаоца услуга повезаних са дигиталном имовином који извештава, а не пре истека рока од 60 дана, пружалац услуга повезаних са дигиталном имовином који извештава дужан је да том кориснику онемогући обављање трансакција о којима се извештава.

Обавеза регистрације оператора услуга повезаних са дигиталном имовином

Члан 62.

Оператор услуга повезаних са дигиталном имовином који је пружалац услуга повезаних са дигиталном имовином који извештава дужан је да се региструје код Пореске управе пре истека периода у којем је био дужан да достави информације из члана 57. овог закона.

Ако оператор услуга повезаних са дигиталном имовином испуњава услове из члана 60. став 1. тачка 2) подтач. (1)–(4) или из члана 60. става 2. овог закона у више држава чланица, има обавезу регистрације код надлежног органа једне од тих држава чланица.

Ако оператор услуга повезаних са дигиталном имовином који је пружалац услуга повезаних са дигиталном имовином који извештава испунио обавезу регистрације у некој од држава чланица, изузима се од обавезе регистрације у Републици Србији, као и од испуњавања обавеза извештавања о корисницима дигиталне имовине у складу са правилима извештавања и дубинске анализе.

Оператор услуга повезаних са дигиталном имовином који се регистровао код Пореске управе, након регистрације у складу са ст. 1, 2. и 3. овог члана, дужан је да Пореској управи достави следеће информације:

- 1) назив;
- 2) адресу поште;
- 3) електронску адресу, укључујући адресу интернет странице;
- 4) сваки порески идентификациони број додељен оператору услуга повезаних

са дигиталном имовином;

5) државе чланице или друге јурисдикције у којима су корисници о којима се извештава резиденти у складу са поступцима дубинске анализе;

- 6) све квалификоване јурисдикције изван Европске уније.

Оператор услуга повезаних са дигиталном имовином дужан је да обавести Пореску управу о свим променама у односу на податке из става 4. овог члана.

Пореска управа додељује индивидуални идентификациони број оператору услуга повезаних са дигиталном имовином из става 4. овог члана, о чему електронским путем обавештава надлежне органе свих држава чланица.

Пореска управа може избрисати оператора услуга повезаних са дигиталном имовином из регистра оператора услуга повезаних са дигиталном имовином у следећим случајевима:

1) ако је оператор услуга повезаних са дигиталном имовином доставио обавештење да више нема кориснике о којима се извештава у Европској унији;

2) ако није достављено обавештење из тачке 1) овог става, а постоје околности које оправдавају претпоставку да је оператор услуга повезаних са дигиталном имовином престао да обавља своју делатност;

3) ако оператор услуга повезаних са дигиталном имовином више није оператор услуга повезаних са дигиталном имовином;

4) ако је Пореска управа опозвала регистрацију оператора услуга повезаних са дигиталном имовином.

Пореска управа доставља обавештење Европској комисији о сваком оператору услуга повезаних са дигиталном имовином који има кориснике о којима се извештава, а који су резиденти Европске уније, иако се није регистровао код Пореске управе.

Ако оператор услуга повезаних са дигиталном имовином, након два подсетника која је упутила Пореска управа, не испуни обавезу извештавања из члана 57. овог закона, Пореска управа повлачи регистрацију тог оператора услуга повезаних са дигиталном имовином.

Регистрација се опозива најкасније по истеку 90 дана, али не пре истека 30 дана од дана достављања другог подсетника.

Оператор услуга повезаних са дигиталном имовином коме је регистрација повучена у складу са ставом 9. овог члана може се поново регистровати у Републици Србији само ако Пореској управи пружи одговарајуће гаранције у погледу испуњавања обавеза извештавања у Европској унији, укључујући и све претходно неиспуњене обавезе извештавања.

Министар финансија ближе уређује правила за јединствену регистрацију оператора услуга повезаних са дигиталном имовином.

Достављање података од стране надлежног органа

Члан 63.

Надзорни орган у смислу закона којим се уређује дигитална имовина, најкасније до 31. децембра календарске године у којој дата дозвола за пружање услуга повезаних са дигиталном имовином, доставља Пореској управи списак свих пружалаца услуга повезаних са дигиталном имовином којима је дата дозвола за пружање услуга повезаних са дигиталном имовином.

Поглавље осам АУТОМАТСКА РАЗМЕНА ИНФОРМАЦИЈА О ДОПУНСКОМ ПОРЕЗУ НА ДОБИТ

Формат подношења и размена информација
у вези са Информативном пријавом о минималном допунском порезу

Члан 64.

Информативну пријаву о минималном допунском порезу коју је поднело крајње матично друштво или субјект одређен за подношење пријаве, Пореска управа размењује аутоматском разменом информација са надлежним органима држава чланица и других јурисдикција, у складу са приступом ширења информација.

Размена информација из става 1. овог члана врши се коришћењем механизма аутоматске размене информација прописаног овим законом и обухвата:

- 1) општи део Информативне пријаве о минималном допунском порезу;
- 2) јурисдикционе одељке Информативне пријаве о минималном допунском

порезу.

Општи део Информативне пријаве о минималном допунском порезу доставља се:

- 1) држави чланици или другој јурисдикцији у којој се налази крајње матично друштво;
- 2) државама чланицама и другим јурисдикцијама у којима се налазе саставни ентитети групе мултинационалних предузећа.

Општи део Информативне пријаве о минималном допунском порезу, осим прегледа информација на општем нивоу, доставља се државама чланицама и другим јурисдикцијама које примењују само квалификовани домаћи допунски порез, и то у односу на:

1) државе чланице и друге јурисдикције у којима се налазе саставни ентитети групе мултинационалних предузећа;

2) државе чланице и друге јурисдикције у којима се налазе заједничка улагања или чланови групе заједничких улагања, ако је у тим државама чланицама или другим јурисдикцијама уведен квалификовани домаћи допунски порез у односу на заједничко улагање у држави чланици или другој јурисдикцији;

3) државе чланице и друге јурисдикције у којима се примењује квалификовани домаћи допунски порез на саставне ентитете без државне припадности или заједничка улагања без државне припадности.

Јурисдикциони одељци Информативне пријаве о допунском порезу достављају се државама чланицама и другим јурисдикцијама које имају право опорезивања у складу са посебним законом којим се уређује квалификовани домаћи допунски порез, укључујући квалификовани домаћи допунски порез, у односу на јурисдикције на које се ти делови односе.

Изузетно од става 5. овог члана, државама чланицама и другим јурисдикцијама које примењују правило о недовољно опорезованој добити са процентом једнаким нули доставља се само онај део Информативне пријаве о допунском порезу који се односи на приписивање допунског пореза у складу са тим правилом у односу на релевантну јурисдикцију.

Држави чланици и другој јурисдикцији у којој се налази крајње матично друштво достављају се сви јурисдикциони одељци Информативне пријаве о допунском порезу.

Пореска управа, након пријема Информативне пријаве о допунском порезу у оквиру централизованог подношења од крајњег матичног друштва или субјекта одређеног за подношење пријаве, доставља релевантне делове те пријаве државама чланицама и другим јурисдикцијама у складу са приступом ширења информација из ст. 1. до 7. овог члана.

Аутоматска размена информација из ст. 1. до 8. овог члана врши се у року од три месеца од истека рока за подношење Информативне пријаве о допунском порезу за предметну извештајну фискалну годину.

Информације примљене након истека рока размењују се без неоправданог одлагања, а најкасније у року од три месеца од дана пријема Информативне пријаве о допунском порезу.

У случају да аутоматска размена Информативне пријаве о допунском порезу није извршена у року из става 9. овог члана, надлежни орган државе чланице која је требало да прими информације обавештава надлежни орган државе чланице која је била дужна да изврши размену, ради покретања поступка провере и обезбеђења накнадног достављања Информативне пријаве о допунском порезу.

Информативна пријава доставља се у електронском облику у стандардизованом формату и техничким спецификацијама које прописује Европска комисија.

Министар финансија ближе уређује садржину обрасца, појмове и правила за попуњавање Информативне пријаве о допунском порезу.

Сарадња између надлежних органа држава чланица у вези са исправкама, усклађеношћу и разменом информација из Информативних пријава о допунском порезу

Члан 65.

Пореска управа обавештава надлежни орган државе чланице и друге јурисдикције када, након извршене размене информација, утврди да Информативна пријава о допунском порезу садржи очигледне грешке које захтевају исправку.

Надлежни орган, који је примио обавештење из става 1. овог члана, предузима одговарајуће мере ради прибављања исправљене Информативне пријаве о допунском порезу од крајњег матичног друштва или субјекта одређеног за подношење пријаве и доставља исправљену пријаву свим надлежним органима којима су претходно достављене релевантне информације.

Пореска управа по пријему обавештења од једног или више саставних ентитета да крајње матично друштво или субјект одређен за подношење пријаве није доставило Информативну пријаву о допунском порезу у роковима прописаним овим законом, без неоправданог одлагања, обавештава надлежни орган државе чланице и друге јурисдикције.

Надлежни орган из става 3. овог члана, без неоправданог одлагања, утврђује разлоге недостављања и у року од месец дана од пријема обавештења доставља Пореској управи информације о статусу поступка и очекиваном року достављања Информативне пријаве о допунском порезу, када је то примењиво.

Очекивани рок достављања из става 4. овог члана не може бити дужи од три месеца од дана пријема обавештења о недостављању Информативне пријаве о допунском порезу.

Пореска управа, по пријему обавештења од другог надлежног органа државе чланице или друге јурисдикције у којима су наведени разлози из ст. 1. и 3. овог члана, поступа на исти начин и у роковима у складу са одредбама овог члана.

Део трећи ДРУГИ ОБЛИЦИ АДМИНИСТРАТИВНЕ САРАДЊЕ

Присуство у службеним просторијама и учествовање у службеним радњама

Члан 66.

У циљу размене информација из члана 16. овог закона, надлежни орган државе чланице може да захтева од Пореске управе да његови овлашћени службеници у складу са прописима Републике Србије:

1) буду присутни у службеним просторијама Пореске управе у којима њени службеници обављају своје дужности;

2) буду присутни током службених или управних радњи које се спроводе на територији Републике Србије;

3) учествују у службеним или управним радњама које се спроводе у Републици Србији употребом електронских средстава комуникације.

Пореска управа одговара на захтев из става 1. овог члана у року од 60 дана од дана пријема захтева давањем пристанка или образложењем свог одбијања надлежном органу државе чланице који подноси захтев.

Када су службеници надлежног органа државе чланице који подноси захтев присутни током службених или управних радњи или учествују посредством електронских средстава комуникације, они могу обављати разговоре са лицима и прегледати документацију у складу са прописима Републике Србије.

Одбијање лица да поступи у складу са налозима овлашћених службеника надлежног органа који је поднео захтев третира се на исти начин као одбијање поступања по налозима службеника Пореске управе.

Уколико су тражене информације садржане у документацији доступној службеницима Пореске управе, копије те документације ће бити предате службеницима надлежног органа државе чланице који је поднео захтев.

Овлашћени службеници надлежног органа друге државе чланице из става 1. овог члана, присутни у Републици Србији, морају се представити приказивањем писаног овлашћења у којем се наводи њихов идентитет и службени положај.

Пореска управа може да поднесе захтев у складу са ст. 1. до 5. овог члана надлежним органима других држава чланица.

Упоредне пореске контроле

Члан 67.

Пореска управа може, у циљу размене информација, да договори са једним или више надлежних органа других држава чланица спровођење упоредне пореске контроле у односу на једно или више лица, уколико им је то у заједничком интересу или су им интереси комплементарни.

Упоредну пореску контролу спроводи сваки надлежни орган на територији своје јурисдикције.

Пореска управа самостално одређује лица у односу на која предлаже спровођење упоредне пореске контроле и образлаже свој избор.

О одлуци из става 3. овог члана Пореска управа обавештава надлежне органе других држава чланица и одређује период за који предлаже спровођење упоредне пореске контроле.

Пореска управа одлучује да ли ће учествовати у упоредним контролама које предложи надлежни органи других држава чланица и обавештава их о томе давањем пристанка или образлагањем свог одбијања у року од 60 дана од дана пријема предлога.

Пореска управа дужна је да именује представника одговорног за надгледање и координацију спровођења упоредне пореске контроле.

Заједничке пореске контроле

Члан 68.

Заједничка пореска контрола је пореска контрола коју заједнички обављају Пореска управа и надлежни орган једне или више држава чланица, а која се односи на једно или више лица од њиховог заједничког или комплементарног интереса.

Надлежни орган једне или више држава чланица може да затражи од Пореске управе да спроведу заједничку пореску контролу.

На захтев из става 2. овога члана Пореска управа је дужна да одговори у року од 60 дана од дана пријема захтева.

Пореска управа може да одбије захтев надлежног органа државе чланице за спровођење заједничке контроле из става 2. овога члана уколико за то постоје оправдани разлози.

Заједничка пореска контрола на територији Републике Србије спроводи се на координисан начин који је унапред договорен између Пореске управе и надлежног органа једне или више држава чланица који су поднели захтев, укључујући и питање језика који ће се употребљавати, а у складу са прописима Републике Србије.

Пореска управа одређује представника који ће бити задужен за надзор и координацију активности у оквиру заједничке пореске контроле која се спроводи на територији Републике Србије.

Права и обавезе службеника овлашћених од стране надлежног органа једне или више држава чланица који учествују у заједничкој пореској контроли уколико присуствују активностима спровођења пореске контроле у Републици Србији, утврђују се у складу са прописима Републике Србије, али ни у ком случају не превазилазе овлашћења која имају по прописима њихове државе чланице.

У случају из става 5. овога члана, Република Србија је дужна да предузме мере које ће:

1) омогућити да службеници које је овластио надлежни орган једне или више држава чланица који су поднели захтев, заједно са службеницима Пореске управе испитују лица и прегледају документацију, у складу са процедурама које одреди Република Србија;

2) осигурати да докази прикупљени у заједничкој пореској контроли буду оцењени, између осталог и у погледу њихове допуштености, под истим условима као у случају контроле која се спроводи у Републици Србији, а у којој учествују само службеници Пореске управе, као и током поступка по приговору или жалби; и

3) осигурати да једно или више лица која су предмет заједничке контроле, односно на која она утиче, имају иста права и обавезе као у случају пореске контроле у чијем спровођењу учествују само службеници Републике Србије, као и током поступка по приговору, односно по жалби.

Након спроведене заједничке контроле из става 1. овога члана Пореска управа настоји да с надлежним органом једне или више држава чланица који су поднели захтев постигне договор о:

1) чињеницама и околностима које су релевантне за заједничку пореску контролу;

2) пореској ситуацији лица која су предмет заједничке контроле, на темељу резултата заједничке контроле.

Налаз заједничке пореске контроле садржан је у записнику и обухвата закључке договора из става 9. овога члана који је постигнут између Пореске управе и надлежног органа једне или више држава чланица који су поднели захтев.

Надлежни органи држава чланица који су заједнички спроводили пореску контролу дужни су да налазе из ст. 9. и 10. овог члана узму у обзир приликом издавања правних аката у поступцима који се спроводе након заједничке пореске контроле.

Лица над којима је спроведена заједничка пореска контрола обавештавају се о исходу заједничке пореске контроле уз достављање копије записника из става 10. овог члана у року од 60 дана од дана његовог издавања.

Поступци које порески органи држава чланица спроводе након заједничке контроле, као и сви накнадни поступци, спроводе се у складу с националним прописима.

Пореска управа може, у складу с овим чланом, да подноси сопствене захтеве за спровођење заједничке пореске контроле надлежним органима других држава чланица.

Захтев за достављање аката

Члан 69.

Пореска управа на захтев надлежног органа друге државе чланице и у складу с одредбама које уређују достављање у пореском поступку обавештава домаћег примаоца о свим актима и одлукама надлежног органа државе чланице који је поднео захтев, а који се односе на примену прописа који уређују јавне приходе из члана 5. овог закона.

Пореска управа је дужна да одмах обавести надлежни орган државе чланице који је поднео захтев о предузетим радњама, а посебно о датуму достављања релевантног акта, односно одлуке домаћем примаоцу.

Пореска управа може да захтева од надлежног органа друге државе чланице да достави примаоцу у тој држави чланици сваки акт и одлуку који се односе на примену прописа који уређују јавне приходе из члана 5. овог закона.

Пореска управа подноси захтев за достављање у складу с одредбама овог члана само уколико није у могућности да достави релевантни акт, односно одлуку у складу с законом којим се уређује порески поступак и пореска администрација или би достављање изазвало несразмерне потешкоће.

У захтеву за достављање наводи се предмет акта, односно одлуке која се доставља, име и адреса примаоца, као и све друге информације које могу олакшати идентификацију примаоца.

Део четврти

УЗАЈАМНА ПОМОЋ У НАПЛАТИ ПОТРАЖИВАЊА ПО ОСНОВУ ПОРЕЗА И ДРУГИХ ЈАВНИХ ПРИХОДА И ПРИМЕНИ ДРУГИХ МЕРА

Облици јавних прихода

Члан 70.

Изузетно од члана 5. овог закона, чл. 70. до 89. овог закона примењују се на потраживања:

1) пореза и других јавних прихода ма које врсте које уводи држава чланица, њена територијална или административна јединица, укључујући локалне органе, као и оних који се уводе у име Европске уније;

2) повраћаја, интервенцијских плаћања и других захтева који су део система укупног или делимичног финансирања Европског фонда за гаранције у пољопривреди (EAGF) и Европског пољопривредног фонда за рурални развој (EAFRD), укључујући износе који се наплаћују у вези с тим;

3) намета и осталих давања која се наплаћују у оквиру заједничке организације тржишта шећера.

Поред потраживања из става 1. овог члана, чл. 70. до 89. овог закона примењују се и на:

1) новчане казне, таксе и друге износе који се наплаћују у вези са утврђивањем и наплатом потраживања из става 1. овог члана, а које изричу управни органи надлежни за наплату јавних прихода, органи надлежни за спровођење управних радњи у вези с њима или које су потврдили управни или судски органи на захтев тих управних органа;

2) таксе за потврде и сличне исправе које се издају у вези са пореским и царинским поступцима;

3) камате и трошкове у вези с потраживањима из става 1. овог члана, односно из тач. 1) или 2) овог става.

Чл. 70. до 89. овог закона не примењују се на:

1) доприносе за обавезно социјално осигурање;

2) таксе које нису наведене у ставу 2. овог члана;

3) давања уговорне природе;

4) новчане казне изречене у прекршајном, односно кривичном поступку или друге новчане казне које нису обухваћене ставом 2. овог члана.

Глава прва

РАЗМЕНА ИНФОРМАЦИЈА У ВЕЗИ СА НАПЛАТОМ

Размена информација на захтев

Члан 71.

У циљу наплате потраживања из члана 70. овог закона, надлежни орган Републике Србије је дужан да на захтев надлежног органа друге државе чланице достави информације за које је разумно очекивати да су релевантне за ту сврху.

Надлежни орган Републике Србије ће предузети све службене радње потребне за прикупљање информација из става 1. овог члана.

У циљу наплате потраживања из члана 70. овог закона, надлежни орган Републике Србије подноси надлежним органима других држава чланица захтеве за информацијама за које је разумно очекивати да су релевантне за ту сврху.

Надлежни орган Републике Србије није дужан да достави информације из става 1. овог члана:

1) ако такве информације није могуће прибавити за потребе наплате сличних потраживања насталих у Републици Србији;

2) ако би то довело до откривања пословних или професионалних тајни;

3) ако би њихово откривање довело у питање безбедност или било у супротности са јавним поретком Републике Србије.

Став 4. овог члана не може се тумачити као основ да надлежни орган Републике Србије ускрати информацију надлежном органу друге државе чланице искључиво зато што је та информација у поседу банке, друге финансијске институције, лица које поступа као заступник, односно фидуцијар или зато што се односи на питања власништва.

Надлежни орган Републике Србије је дужан да обавести надлежни орган државе чланице који је поднео захтев за информацијама о разлозима за одбијање тог захтева.

Размена информација без претходног захтева

Члан 72.

Ако се повраћај пореза или других јавних прихода, изузев пореза на додату вредност, тиче лица које је основано или је резидент у другој држави чланици, држава чланица која спроводи повраћај може о томе обавестити државу чланицу у којој је лице основано, односно у којој је резидент.

Присуство у службеним просторијама и учешће у поступку

Члан 73.

Надлежни орган Републике Србије може се споразумети са надлежним органом државе чланице – подносиоцем захтева да, у складу са правилима која утврди надлежни орган Републике Србије, овлашћени службеници надлежног органа те државе чланице:

- 1) буду присутни у службеним просторијама надлежног органа Републике Србије;
- 2) буду присутни током спровођења службених радњи на територији Републике Србије;
- 3) помажу службеницима надлежног органа Републике Србије током судских поступака у Републици Србији.

Под условом да је то дозвољено прописима замољене државе чланице, споразумом из става 1. тачка 2) овог члана може се предвидети да ће службеници надлежног органа државе чланице – подносиоца захтева моћи да испитују појединце и прегледају регистре.

Овлашћени службеници надлежног органа државе чланице који користе могућности предвиђене ст. 1. и 2. овог члана дужни су да поседују и на захтев предоче писано овлашћење у којем се наводи њихов идентитет и службени положај.

Надлежни орган Републике Србије подноси захтеве надлежном органу друге државе чланице у складу са ст. 1. до 3. овог члана.

Глава друга ПОМОЋ У ДОСТАВЉАЊУ ПИСМЕНА

Захтев за достављање писмена у вези са потраживањима

Члан 74.

Надлежни орган Републике Србије је дужан да, на захтев надлежног органа друге државе чланице, а у складу с одредбама о достављању писмена из закона којим се уређује порески поступак, домаћем примаоцу достави сва писмена, укључујући оне судске природе, које је проследила та држава чланица, а који се односе на потраживања из члана 70. овог закона или њихову наплату.

Порески орган Републике Србије је дужан да без одлагања обавести надлежни орган државе чланице – подносиоца захтева о радњама предузетим у циљу испуњења захтева из става 1. овог члана, а посебно о датуму доставе писмена примаоцу.

Порески орган Републике Србије подноси захтев надлежном органу друге државе чланице у складу с овим чланом само онда када није у могућности да достави писмено примаоцу у другој држави чланици у складу са одредбама закона којим се уређује порески поступак или када би му достављање проузроковало несразмерне потешкоће.

Уз захтев за достављање писмена прилаже се стандардни образац који садржи следеће податке:

- 1) име/назив, адресу и друге податке битне за утврђивање идентитета примаоца;
- 2) сврху достављања и рок за достављање писмена;
- 3) опис приложеног писмена, као и врсту и износ предметног потраживања и
 - (1) назив, адресу и друге податке о органу надлежном за писмена која се достављају;
 - (2) назив, адресу и друге податке о органу који је у поседу информација о писмену које се доставља, односно могућностима за оспоравање обавезе плаћања.

Начини достављања

Члан 75.

Надлежни орган коме је упућен захтев за достављање писмена је дужан да осигура да се достава у замољеној држави чланици изврши у складу са националним прописима и управном праксом на снази у тој држави чланици.

Став 1. овог члана не спречава примену другог начина достављања од стране надлежног органа државе чланице која је поднела захтев у складу са прописима на снази у тој држави чланици.

Надлежни орган државе чланице – подносилац захтева може да достави писмено лицу на територији друге државе чланице директно препорученом поштом или електронским путем.

Глава трећа НАПЛАТА И МЕРЕ ОБЕЗБЕЂЕЊА

Примљени захтеви за наплату потраживања

Члан 76.

Надлежни орган Републике Србије дужан је да третира потраживање које је предмет захтева за наплату друге државе чланице као да је реч о сопственом потраживању.

За реализацију захтева надлежног органа друге државе чланице надлежни орган Републике Србије примењује овлашћења и поступке предвиђене прописима Републике Србије који се примењују на потраживања истих или сличних пореза или других јавних прихода.

Уколико се захтев за наплату односи на облик јавних прихода који не постоји у Републици Србији, надлежни орган Републике Србије примениће овлашћења и поступке предвиђене прописима Републике Србије који се примењују на потраживања пореза који погађају доходак.

Поступак наплате потраживања по захтеву друге државе чланице спроводи се у Републици Србији на основу јединствене извршне исправе из члана 78. овог закона.

Надлежни орган Републике Србије с дужном пажњом обавештава надлежни орган државе чланице – подносиоца захтева за наплату о свим мерама предузетим у циљу реализације тог захтева.

Од момента пријема захтева за наплату обрачунава се камата у складу са законом којим се уређује порески поступак.

Надлежни орган Републике Србије може да одобри пореском дужнику одлагање плаћања износа који је предмет захтева или његово плаћање на рате, уз обрачунавање камате.

У случају из става 7. овог члана надлежни орган Републике Србије дужан је да о томе обавести надлежни орган државе чланице који је упутио захтев.

Република Србија није дужна да да предност потраживањима других држава чланица, чак и када она такву предност уживају по њиховим прописима, изузев уколико се о томе споразуме са тим државама чланицама или уколико је предност у наплати предвиђена прописима Републике Србије.

Уколико Република Србија да предност наплати потраживања одређене државе чланице, не може одбити да исте услове примени и на иста или слична потраживања осталих држава чланица.

Надлежни орган Републике Србије наплаћује потраживање које је предмет захтева за наплату у динарима.

Надлежни орган Републике Србије ће надлежном органу државе чланице – подносиоцу захтева пренети износе потраживања и камате наплаћене у складу са ст. 6. и 7. овог члана.

Захтеви за наплату потраживања упућени другим државама чланицама

Члан 77.

Надлежни орган Републике Србије може да упути надлежном органу друге државе чланице захтев за наплату потраживања наведених у јединственој извршној исправу из члана 78. овог закона.

Пре упућивања захтева за наплату, надлежни орган Републике Србије је дужан да примени одговарајуће мере наплате потраживања предвиђене прописима Републике Србије, осим у следећим ситуацијама:

1) уколико је очигледно да у Републици Србији не постоји имовина из које би се потраживање могло наплатити или да примена таквих мера неће омогућити наплату потраживања у целости, а надлежни орган Републике Србије поседује информације које указују на то да порески дужник поседује имовину у држави чланици којој се упућује захтев за наплату;

2) уколико би спровођење мера наплате потраживања у Републици Србији проузроковало несразмерне потешкоће.

Надлежни орган Републике Србије дужан је да уз захтев за наплату приложи јединствени извршни документ из члана 78. овог закона, а може приложити и друге документе који се односе на потраживање.

Надлежни орган Републике Србије је дужан да, чим стекне релевантна сазнања о предмету захтева за наплату, исте проследи замољеном надлежном органу.

Надлежни орган Републике Србије не може поднети захтев за наплату потраживања за време док је потраживање или акт којим је потраживање утврђено предмет испитивања у другостепеном пореском поступку, односно управном спору, изузев у случају из члана 81. став 11. овог закона.

Јединствена извршна исправа и пратећа документација

Члан 78.

Јединствена извршна исправа представља једини основ за наплату потраживања и установљавање мера обезбеђења у замољеној држави чланици и садржи релевантне информације из иницијалног акта издатог у држави чланици чији надлежни орган подноси захтев, а који је подобан за извршење.

Јединствену извршну исправу није потребно посебно признавати, допуњавати, нити супституисати другим актом у замољеној држави чланици.

Јединствена извршна исправа садржи барем следеће информације:

1) податке који омогућавају идентификовање иницијалног акта који је подобан за извршење, опис и врсту потраживања, период на који се потраживање односи, све датуме од значаја за поступак наплате потраживања, износ потраживања и његове саставне делове, као што су главни дуг, споредна пореска давања и др.;

2) име/назив и друге податке од значаја за утврђивање идентитета пореског дужника;

3) назив, адресу и друге податке о:

(1) органу надлежном за утврђивање потраживања или

(2) органу који је у поседу информација о потраживању и могућностима за његово оспоравање.

Уз захтев за наплату потраживања могу се поднети и други документи издати у држави чланици чији надлежни орган подноси захтев.

Примљени захтеви за установљавање мера обезбеђења

Члан 79.

У случају да су, у време подношења захтева за наплату, потраживање или извршна исправа оспорени, или потраживање још увек није предмет извршне исправе у држави чланици која подноси захтев, надлежни орган Републике Србије ће на захтев надлежног органа друге државе чланице установити меру обезбеђења, у складу са законом којим се уређује порески поступак и под условом да су такве мере допуштене у сличној ситуацији према прописима државе чланице која је поднела захтев.

Уз захтев за установљавање мере обезбеђења прилаже се акт који омогућава установљавање мера обезбеђења у држави чланици која подноси захтев.

Документ из става 2. овог члана није потребно посебно признавати, допуњавати, нити супституисати другим актом у Републици Србији.

Захтеви за установљавање мера обезбеђења упућени другим државама чланицама

Члан 80.

Надлежни орган Републике Србије може поднети захтев за установљавање мере обезбеђења надлежном органу друге државе чланице у случају да су потраживање или извршна исправа у време подношења захтева оспорени или потраживање још увек није предмет извршне исправе у Републици Србији.

Уз захтев за установљавање мере обезбеђења подноси се и акт на основу кога се установљава мера обезбеђења у Републици Србији.

Захтев за установљавање мере обезбеђења може бити праћен и другим документима који се односе на потраживање, а који су издати у Републици Србији.

Одредбе овог закона о захтевима за наплату потраживања сходно се примењују на захтеве за установљавање мера обезбеђења.

Надлежност у споровима

Члан 81.

Спорови поводом потраживања или иницијалног извршног акта у држави чланици која подноси захтев, односно поводом јединствене извршне исправе у замољеној држави чланици, као и спорови о ваљаности доставе од стране надлежног органа државе чланице – подносиоца захтева, у надлежности су органа државе чланице која подноси захтев.

Заинтересовано лице је дужно да поступак оспоравања из става 1. овог члана покрене пред надлежним органом државе чланице која је поднела захтев, у складу са њеним важећим прописима.

Спорови у вези са мерама наплате потраживања предузетим у Републици Србији као замољеној држави чланици, као и у вези са уредношћу доставе од стране надлежног органа Републике Србије воде се пред надлежним органом Републике Србије у складу са прописима Републике Србије.

Када је поступак из става 1. овог члана покренут пред органом Републике Србије, надлежни орган Републике Србије о томе обавештава надлежни орган замољене државе чланице и прецизира који део потраживања није оспорен.

Када надлежни орган Републике Србије, као замољене државе чланице, од надлежног органа државе чланице који је поднео захтев или од заинтересованог лица добије информацију о поступцима из става 1. овог члана, без одлагања прекида поступак извршења над оспореним делом потраживања, до доношења одлуке надлежног органа друге државе

чланице у тој ствари, изузев уколико надлежни орган који је поднео захтев захтева другачије у складу са ставом 11. овог члана.

У случају из става 5. овог члана, надлежни орган државе чланице који је поднео захтев може захтевати предузимање мера обезбеђења наплате у складу са ставом 7. овог члана.

На захтев надлежног органа државе чланице који је поднео захтев или уколико надлежни орган Републике Србије из неког другог разлога то сматра потребним, надлежни орган Републике Србије може предузети мере обезбеђења наплате у складу са одредбама закона којим се уређује порески поступак.

Захтев за наплату може се односити на оспорено потраживање или његов део уколико је то у складу са прописима државе чланице чији надлежни орган подноси захтев и прописима замољене државе чланице.

Захтев из става 8. овог члана мора бити образложен.

У случају да је потраживање успешно оспорено у корист пореског дужника, надлежни орган који је поднео захтев дужан је да изврши повраћај наплаћених износа, као и свих других накнада, у складу са важећим прописима замољене државе чланице.

Ако је надлежни орган Републике Србије или друге државе чланице покренуо поступак заједничког договарања, а исход тог поступка би могао утицати на потраживање поводом кога је затражена помоћ, поступак наплате се прекида до окончања поступка заједничког договарања, изузев у случају хитности због пореске утаје или инсолвентности.

Ако је поступак наплате прекинут у складу са ставом 11. овог члана, примењује се став 8. овог члана.

Измена и повлачење захтева за наплату потраживања

Члан 82.

Надлежни орган Републике Србије одмах обавештава надлежни орган замољене државе чланице о свакој накнадној измени захтева за наплату потраживања, односно о његовом повлачењу, уз образложење разлога накнадних измена, односно повлачења.

Ако су измене захтева за наплату потраживања последица одлука донетих у складу са чланом 81. став 1. овог закона, надлежни орган Републике Србије доставља ту одлуку заједно са измењеном јединственом извршном исправом надлежном органу замољене државе чланице.

У случају из става 2. овог члана, надлежни орган замољене државе чланице наставља поступак наплате на основу измењене исправе.

Мере наплате и обезбеђења које су спроведене у Републици Србији на основу иницијалне јединствене извршне исправе могу се наставити на основу измењене извршне исправе, изузев уколико су измене резултат поништаја иницијалног извршног акта у држави чланице која је поднела захтев, или поништаја иницијалне јединствене извршне исправе.

Чл. 78. и 81. овог закона примењују се у односу на измењену извршну исправу.

Ограничења обавеза замољеног надлежног органа

Члан 83.

Ако би наплата потраживања, због ситуације у којој се налази дужник, створила озбиљне привредне или социјалне потешкоће у Републици Србији, надлежни орган Републике Србије није дужан да пружи помоћ у наплати или обезбеђењу потраживања.

Ако се захтев из чл. 71, 73, 74, 76. и 79. овог закона односи на потраживања старија од пет година, рачунајући од датума доспећа потраживања у држави чланици која је поднела захтев, надлежни орган Републике Србије није дужан да пружи помоћ из чл. 71. и 73. до 79. овог закона.

Уколико су потраживање или иницијална извршна исправа оспорени у држави чланици која подноси захтев, рок из става 2. овог члана почиње да тече од момента када је у држави чланици која подноси захтев утврђено да потраживање, односно извршна исправа више не могу бити оспорени.

У случају да је надлежни орган државе чланице – подносилац захтева одобрио одлагање плаћања или плаћање на рате, рок из става 2. овог члана почиње да тече од момента истека укупног рока плаћања.

У случајевима из става 3. и 4. овог члана, надлежни орган Републике Србије није дужан да пружи помоћ у вези са потраживањима старијим од десет година, рачунајући од датума доспећа у држави чланици која подноси захтев.

Надлежни орган Републике Србије није дужан да пружи помоћ по захтевима других држава чланица ако је укупни износ потраживања за која је затражена помоћ мањи од 1.500,00 евра у динарској противвредности.

Надлежни орган Републике Србије обавештава надлежни орган државе чланице која подноси захтев о разлозима за одбијање захтева за помоћ.

Застарелост

Члан 84.

Рокови застарелости рачунају се према прописима државе чланице која подноси захтев.

Мере наплате предузете од стране надлежног органа замољене државе чланице које за последицу имају прекид, застој или продужење рока застарелости у тој држави чланици имаће исти ефекат и у држави чланици која је поднела захтев, уколико је такав ефекат предвиђен њеним прописима.

Ако прекид, застој или продужење рока застарелости нису могући према прописима замољене државе чланице, сматраће се да су мере наплате које предузима њен надлежни орган предузете од стране надлежног органа државе чланице која је упутила захтев, уколико би такве мере за последицу имале прекид, застој или продужење рока застарелости у складу са њеним прописима.

Ст. 2. и 3. овог члана не утичу на право државе чланице која подноси захтев да предузме мере којима се прекида, зауставља или продужава рок застарелости.

Надлежни орган Републике Србије обавештава надлежни орган друге државе чланице о свакој радњи која резултира прекидом, застојем или продужењем рока застарелости потраживања чија је наплата или обезбеђење затражено.

Трошкови

Члан 85.

Поред износа из члана 76. став 12. овог закона, надлежни орган Републике Србије ће од пореског дужника наплатити и трошкове поступка наплате, у складу са прописима Републике Србије.

Надлежни орган Републике Србије се одриче надокнаде трошкова насталих у вези с пружањем узајамне помоћи другим државама чланицама.

Изузетно од става 2. овог члана, надлежни орган Републике Србије може се споразумети са надлежним органом државе чланице која је поднела захтев о накнади трошкова уколико је наплата потраживања узроковала посебне тешкоће, уколико је реч о изузетно великом износу трошкова, или је наплата била повезана са борбом против организованог криминала.

Независно од става 2. овог члана, држава чланица која је поднела захтев надокнађује замољеној држави чланице све трошкове и губитке проистекле из мера наплате које се покажу неоснованим с обзиром на суштину потраживања или пуноважност извршне исправе и/или предузетих мера обезбеђења.

Глава четврта

ОПШТА ПРАВИЛА ЗА СВЕ ВРСТЕ ЗАХТЕВА ЗА ПОМОЋ

Стандардни обрасци и средства комуникације

Члан 86.

Захтеви за информације из члана 71. овог закона, захтеви за достављање писмена из члана 74. овог закона, захтеви за наплату из чл. 76. и 77. овог закона и захтеви за установљавање мере обезбеђења из чл. 79. и 80. овог закона достављају се у електронском облику, на стандардним обрасцима, изузев ако је то технички неизводљиво. Стандардни обрасци користе се кад год је то могуће и у накнадној комуникацији везаној за поменуте захтеве.

Јединствена извршна исправа у замољеној држави чланице, исправа која омогућава установљавање мере обезбеђења у држави чланице која подноси захтев и други акти из чл. 76, 77, 79. и 80. овог закона такође се достављају електронским путем, изузев ако је то технички неизводљиво.

Уз стандардне обрасце могу се, по потреби, доставити извештаји, изјаве и сви други документи, њихове оверене копије или делови тих докумената, у електронској форми, изузев уколико је то технички неизводљиво.

Стандардни обрасци и комуникација електронским путем могу се користити и за размену информација из члана 72. овог закона.

Став 1. овог члана не односи се на информације и документацију прибављене у складу са чланом 73. овог закона.

Уколико комуникација није реализована електронским путем или на стандардним обрасцима, то не утиче на ваљаност примљених информација, односно мера предузетих у поступку по захтеву.

Коришћење информација и докумената

Члан 87.

Информације примљене у складу са чл. 76. до 85. овог закона у било ком облику подлежу обавези чувања тајног податка у пореском поступку.

Информације из става 1. овог члана могу се користити у сврху спровођења мера наплате или мера обезбеђења у вези са потраживањима из члана 5. овог закона, као и за утврђивање и наплату доприноса за обавезно социјално осигурање.

Држава чланица која доставља информације одобриће њихову употребу у замољеној држави чланици и у друге сврхе осим оних наведених у ставу 2. овог члана, ако се те информације могу користити у сличне сврхе према прописима државе чланице која доставља информације.

Уколико надлежни орган који подноси захтев или замољени надлежни орган сматра да би информације размењене у складу са овим законом могле бити корисне некој трећој држави чланици, може јој те информације проследити, у складу са поступцима утврђеним овим законом.

Држава чланица која намерава да проследи информације трећој држави чланици о томе обавештава државу чланицу из које информације потичу.

Држава чланица из које информације потичу може ускратити дозволу за прослеђивање информација из става 4. овог члана у року од десет радних дана од датума пријема тог обавештења.

Одобрење да информације прослеђене у складу са ставом 4. овог члана буду употребљене на начин описан у ставу 3. овог члана може дати искључиво држава из које те информације потичу.

На информације достављене у било ком облику у складу са одредбама овог закона могу се позвати сви органи у Републици Србији или их користити као доказ, као да се ради о сличним информацијама прикупљеним у Републици Србији.

Примена других споразума о пружању помоћи

Члан 88.

Одредбе овог закона не спречавају извршење обухватније обавезе узајамне помоћи која проистиче из билатералних или мултилатералних споразума, укључујући достављање судских или сличних правних аката других јавноправних тела.

Уколико Република Србија закључи билатерални или мултилатерални споразум о питањима обухваћеним овим законом, који се не односе само на појединачне случајеве, без одлагања обавештава о томе Европску комисију.

Приликом пружања обухватније узајамне помоћи на основу билатералног или мултилатералног споразума, Република Србија може користити електронску комуникацијску мрежу и стандардне обрасце у складу са чланом 86. овог закона.

Извештавање

Члан 89.

Надлежни орган Републике Србије обавештава једном годишње, и то до 31. марта текуће године за претходну годину, Европску комисију о:

1) броју примљених и послатих захтева за информацијама, захтева за достављање писмена, захтева за наплату и захтева за установљавање мера обезбеђења;

2) износу потраживања за која је тражена помоћ и о наплаћеним износима потраживања.

Надлежни орган Републике Србије може доставити Европској комисији и друге информације које могу бити од користи за оцену успешности спровођења узајамне помоћи у складу са овим законом.

Део пети КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Казнене одредбе

Члан 90.

Новчаном казном у износу од 100.000 динара до 2.000.000 динара казниће се за прекршај правно лице:

1) ако не прикупља прописане информације, или не спроводи дубинску анализу, или не утврђује рачуне о којима се извештава, или о њима не извештава, или не извештава у прописаном року Пореску управу (члан 28. ст. 1. до 4.);

2) ако не поднесе исправно попуњен или потпун извештај на прописаном обрасцу, или ако га у прописаном року не поднесе, или ако о прописаним информацијама не обавести Пореску управу (члан 36. ст. 1. до 3.);

3) ако не поднесе потпун извештај на прописаном обрасцу, или ако га у прописаном року не поднесе Пореској управи (члан 43. став 1.);

4) ако не поднесе потпун периодични извештај о којима се извештава, или ако га у прописаном року не поднесе Пореској управи (члан 43. став 3.);

5) ако се позове на професионалну тајну, а не обавести без одлагања писаним путем свог клијента - ако је тај клијент посредник, или ако посредника нема, а тај клијент је релевантни порески обвезник – не обавести тог клијента о обавези извештавања (члан 45. став 2.);

6) ако не поднесе потпун извештај на прописаном обрасцу, или ако га у прописаном року не поднесе Пореској управи (члан 46. став 2.);

7) ако у прописаном року не поднесе Пореској управи извештај на прописаном обрасцу о информацијама о коришћењу прекограничних аранжмана о којима се извештава (члан 47. ст. 5. и 6.);

8) ако не прикупља прописане информације у складу са правилима извештавања и дубинске анализе, или ако не поднесе исправно попуњен или потпун извештај на прописаном обрасцу, или ако га у прописаном року не поднесе Пореској управи (члан 52. ст. 1. и 2.);

9) ако не прикупља прописане информације у складу са правилима извештавања и дубинске анализе, или ако не поднесе исправно попуњен или потпун извештај на прописаном обрасцу, или ако га у прописаном року не поднесе Пореској управи (члан 56. ст. 1. до 4.);

10) ако не поднесе исправно попуњену или потпуну информативну пријаву о допунском порезу, или ако је у прописаном року не поднесе Пореској управи;

Новчаном казном у износу од 10.000 динара до 100.000 динара казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу за прекршаје из става 1. тач. 1) до 10) овог члана.

Новчаном казном у износу од 5.000 динара до 100.000 динара казниће се за прекршај и физичко лице за радње из става 1. тач. 3) до 7) овог члана.

Део пети
ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 91.

Подзаконски акти из члана 30. став 4, члана 39. став 4, члана 54. став 8, члана 55. став 6, члана 59. став 5, члана 63. став 12. и члана 65. став 12. овог закона донеће се у року од годину дана од дана дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 92.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, а примењиваће се од дана приступања Републике Србије Европској унији.